

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**MOTORKÁŘSKÉ KLUBY /
MOTORKÁŘSKÉ GANGY**

Autor práce: Aleš Daněk, DiS.

Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: doc. Dr. Ing. Štefan Danics Ph.D.

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2021

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 6, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Aleš Daněk, DiS.
Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná
Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Motorkářské kluby / Motorkářské gangy
Název bakalářské práce v anglickém jazyce: Motorecycle Clubs / Motorcycle Gangs

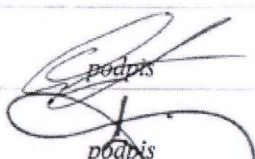
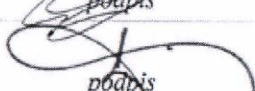
Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií
Vedoucí bakalářské práce (jméno a příjmení, titul):

doc. Dr. Ing. Štefan Danics Ph.D.

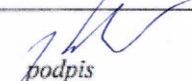
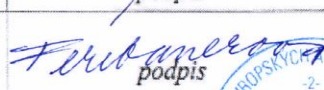

Datum zadání bakalářské práce (měsíc, rok): listopad 2020

Cíl bakalářské práce:

Objasnit problematiku motorkářských klubů a motorkářských gangů, jako projev určité subkultury. Analyzovat vybrané motorkářské subjekty v ČR, jejich charakteristické projevy a symboliku, včetně bezpečnostních aspektů v jejich činnosti. Empirické šetření zachycující vnímání české společnosti motorkářské subkultury.

Student: Aleš Daněk, DiS.	2. 11. 2020 datum	 podpis
Vedoucí práce: doc. Dr. Ing. Štefan Danics Ph.D.	2. 11. 2020 datum	 podpis

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	13. 11. 2020 datum	 podpis
Prorektorka pro studium a vnitřní záležitosti: RNDr. Růžena Ferebauerová	1. 12. 20 datum	 podpis
Pověřený rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	1. 12. 20 datum	 podpis

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucího a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce doc. Dr. Ing. Štefanu Danicsovi Ph.D.
za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

DANĚK, A. *Motorkářské kluby / Motorkářské gangy*: České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2021. 71 s. Vedoucí bakalářské práce: doc. Dr. Ing. Štefan Danics Ph.D.

Klíčová slova: Gangy, motorkář, motorkářské kluby, organizovaný zločin, subkultura, symbol

Bakalářská práce se zabývá charakteristikou subkultury motorkářů, zejména analýzou motorkářských klubů. Vzhledem k zaměření práce je v její první části analyzována subkultura motorkářů a jejich klubů, jež fungují jako sociální skupiny s přísnou hierarchií a pravidly, která jsou založena na pevných a důvěrných vztazích mezi členy. V této části práce se autor zaměřuje především na historii, vznik, dělení motorkářských klubů a jejich působnost a symboly. Druhá část práce pojednává o struktuře motorkářských gangů a jejich členů ve spojitosti se znaky organizovaného zločinu a bezpečnostními aspekty motorkářských klubů na území ČR. Praktické poznatky, které autor získal z nestandardizovaných rozhovorů s respondenty, jsou v průběhu bakalářské práce propojovány s teoretickými znalostmi.

ABSTRACT

DANĚK, A. *Motorcycle Clubs / Motorcycle Gangs*. České Budějovice: The College of European and Regional Studies, 2021. 71 p. Supervisor: doc. Dr. Ing. Štefan Danics Ph.D.

Key words: Gangs, biker, biker clubs, organized crime, subculture, symbol

The bachelor thesis deals with the characteristics of the subculture of bikers, especially the analysis of biker clubs. In terms of the focus of the work, the first part analyzes the subculture of bikers and their clubs, which work as social groups with a strict hierarchy and rules based on strong and confidential relationships between members. In this part of the work, the author focuses mainly on the history, origin, division of motorcycle clubs and their scope and symbols. The second part of the thesis deals with the structure of motorcycle gangs and their members in connection with the characteristics of organized crime and security aspects of motorcycle clubs in the Czech Republic. In the thesis, the practical knowledge that the author gained from non-standardized interviews with respondents is linked to theoretical knowledge.

Obsah

ÚVOD.....	9
1 CÍLE A METODIKA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	10
2 MOTORKÁŘSTVÍ JAKO SUBKULTURA	11
2.1 Motorkářství jako životní styl.....	11
2.2 Pojetí označení „Motorkář“	12
2.3 Motorkářské symboly	13
2.3.1 . Barvy	13
2.3.2 Tetování	16
2.3.3 Motocykl.....	17
3 MOTOCYKLOVÉ KLUBY	18
3.1 Historie a vznik motocyklových klubů.....	18
3.2 Typy motorkářských klubů	19
3.2.1 Značkové kluby	20
3.2.2 Sportovní kluby	20
3.2.3 RC kluby.....	21
3.2.4 Internetové kluby.....	21
3.2.5 Neorganizované motoparty	22
3.2.6 Menší kluby napodobující MC	22
3.2.7 MC kluby.....	23
3.3 Založení klubu	23
3.3.1 Založení MC klubu v ČR tzv. oficiální cestou	24
3.3.2 Založení MC klubu v ČR tzv. neoficiální cestou	25
3.4 Dělení motocyklových klubů.....	26
3.4.1 „99%“ kluby označované LE MC	26
3.4.2 „1%“ kluby označované OMC	27
4 SKUPINY ORGANIZOVANÉHO ZLOČINU A GANGY	28
4.1 Organizovaný zločin	28

4.1.1	Boj proti organizovanému zločinu na území ČR	29
4.1.2	Mezinárodní spolupráce v boji proti organizovanému zločinu	29
4.2	Charakteristika organizovaných zločineckých skupin na území ČR.....	30
4.2.1	Tuzemské organizované skupiny	30
4.2.2	Mezinárodní organizované skupiny.....	30
4.2.3	Smíšené skupiny	31
4.3	Rozdíly mezi skupinami organizovaného zločinu a gangy	31
5	MOTORKÁŘSKÉ GANGY	33
5.1	Symbolika motorkářských gangů	34
5.2	Organizační struktura.....	35
5.3	Jízda	38
5.4	Ženy v OMC	39
5.5	Rekrutace	40
5.6	Motorkářské gangy a kriminalita.....	40
6	BEZPEČNOSTNÍ ASPEKTY SOUVISEJÍCÍ SE SCÉNOU MOTORKÁŘSKÝCH KLUBŮ V ČR	43
7	NÁVRHY A DOPORUČENÍ PRO PRAXI.....	46
	ZÁVĚR.....	48
	Literární zdroje	50
	Legislativní dokumenty	50
	Elektronické zdroje.....	51
	Ostatní zdroje.....	53
	Zdroje obrázků.....	54
	SEZNAM ZKRATEK	55
	SEZNAM PŘÍLOH	56
	PŘÍLOHY	57

ÚVOD

Tématem bakalářské práce je zpracování přehledu motorkářských klubů a motorkářských gangů a nejvýznamnějších oblastí jejich kriminální činnosti.

Většina naší společnosti vnímá motorkáře spíše negativně. Jsou považováni za arogantní a agresivní jedince, hazardující se svými životy a životy druhých při nezodpovědné jízdě na motorce. Také bývají spojováni s chováním, které nese znaky sociálně patologických jevů, jako jsou násilí, kriminální činnosti, xenofobní názory, užívání a distribuce drog. Tento veřejností a medií vytvořený pohled na skupinu motorkářů je rozdílný od chápání této subkultury samotnými motorkáři. Motorkáři vnímají svůj smysl života v životní svobodě, požitku z jízdy, který je doprovázen obrovskou vlnou adrenalinu a napětí. Dále si zakládají na bratrství a sounáležitosti svého motorkářského klubu (anglicky Motorcycles Club, zkráceně MC). Negativní projevy chování a životní styl, který je spojen s alkoholem, drogami a násilím, přisuzují zejména motorkářským klubům psanců (anglicky Outlaw Motorcycles Clubs, zkráceně OMC), mezi které patří například MC Hells Angels, Bandidos nebo Mongols). Propagace tohoto životního stylu se přisuzuje vlivu mediálního sdělení, zejména filmovým zpracováními problematiky v 70. a 80. letech minulého století. Za zmínku stojí jeden z úplně prvních filmů *Divoch*, angl. *The Wild One*, z roku 1953, v němž se lze setkat s rebelií a rivalitou klasických motorkářských klubů.

Autor se domnívá, že je přínosné se dozvědět více o myšlení, postojích, uznávaných hodnotách členů v motorkářské subkultuře, což vede k lepšímu pochopení myšlení, projevů chování a jednání jejich členů, s nimiž se lze setkat v běžném životě i pracovním procesu. Je pak snazší stanovit účinnou strategii, jak při jednání s členy klubu postupovat, jak na ně působit a také jak preventivně působit proti vzniku delikventního nebo dokonce kriminálního chování či během jeho prvních projevů.

Subkultura motorkářů a jejich kluby fungují jako sociální skupina s přísnou hierarchií a pravidly, je pevně semknuta, a proto proniknout do takové skupiny je velmi náročné. Také doposud není o této problematice dostatek poznatků a objektivních informací. Proto autor shledává, že zpracování bakalářské práce by mohlo být přínosné nejen pro jeho osobu či pro ostatní příslušníky PČR, ale i pro celkovou informovanost o problematice motorkářských klubů a motorkářských gangů.

1 CÍLE A METODIKA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Cílem této práce je objasnit problematiku motorkářských klubů a motorkářských gangů. Podrobněji pak vymezit subkulturu motorkářů, především charakterizovat vznik, typy, působnost, znaky a symboly této specifické skupiny. Dalším stěžejním cílem práce je charakteristika struktury motorkářských gangů a jejich členů ve spojitosti se znaky organizovaného zločinu (OZ). Podrobněji pak vymezit charakteristiku OZ a organizovaných skupin na území ČR, popsat rozdíly mezi skupinami organizovaného zločinu a gangy, uvést bezpečnostní rizika související se scénou motorkářských klubů v ČR.

Při zpracování práce autor vycházel z teoretických informací, z monografií a internetových zdrojů, dále také z osobního pozorování, účasti na motorkářských srazech, osobních rozhovorů s respondenty (dále jen R₁, R₂) a v neposlední řadě z osobních zkušeností dlouholetého motorkáře. Praktické poznatky, které autor získal z nestandardizovaných rozhovorů s respondenty (viz příloha č. 1 a č. 2), propojuje v průběhu bakalářské práce s teoretickými znalostmi.

2 MOTORKÁŘSTVÍ JAKO SUBKULTURA

Dílčím cílem bakalářské práce je specifikovat fungování subkultury motorkářů v souvislosti s jejich kriminální činností. Hlavní smysl života této subkultury spočívá v intenzivním prožitku z jízdy na motocyklech, užívání si života způsoby, které jsou často v rozporu s hodnotami dané společnosti. Ačkoliv mezi jednotlivými motorkářskými kluby existují výrazné odlišnosti, základní charakteristiky bývají shodné.

V následujícím textu autor často používá pojem subkultura, proto je vhodné zmínit definici subkultury alespoň z pohledu Jandourka, který ji definuje jako minoritní skupinu se specifickými kulturními znaky, které ji odlišují od většinové kultury. Přestože subkultura nese odlišné znaky v rámci životního stylu, chování, hodnot a norem, je nedílnou součástí této většinové kultury (JANDOUREK, 2001: 243).

Jednotná definice kultury opět neexistuje, přesto se odborníci z různých odvětví vědy shodují, že: *„Kultura je výsledkem lidské aktivity. Lidská činnost je nositelem vzniku, vytváření a změn ve vývoji lidské kultury“* (PECKA, 2010: 29). *„Život jednotlivce je především nikdy nekončícím přizpůsobováním se vzorcům a standardům tradičně předávaných v jeho společenství. Od okamžiku, kdy se narodil, zvyky jeho komunity formují jeho prožívání a chování...“* (SMOLÍK, 2010: 25).

Vlivem motorkářské subkultury na její členy a charakteristickými rysy, které ji diferencují od ostatních subkultur, se autor zabývá v následujícím textu.

2.1 Motorkářství jako životní styl

„Nestačí si jen koupit motorku. Když si jen koupíte motorku, je z Vás motocyklista. Ale být motorkářem, to je způsob života – jsme pyšní na svůj život, který žijeme se spalující vášní pro jízdu a život.“ Motorkářský kodex (BARTUŠKOVÁ, 2011: 101)

Nichols uvádí, že muži měli potřebu sdružovat se do skupin, ve kterých demonstrovali svou „mužskou sílu“ v jakékoliv etapě historie lidstva. Určitým způsobem lze spatřovat podobnost mezi motorkáři a piráty. Piráti a jejich životní styl, směřující především ke svobodě, volnosti a touze po dobrodružství, v mnohém koresponduje právě se stylem života motorkáře. Nelze opomenout, že piráti byli společností, ve které hlasovali o směru plavby, o dalších činnostech společnosti, nebo o kořisti, která byla podle určitých předem dohodnutých pravidel spravedlivě rozdělena mezi členy posádky. Celá jejich skupina

měla přísnou hierarchii v čele s kapitánem lodi. Podobné znaky se nachází opět u motorkářů (NICHOLS, 2010: 33).

2.2 Pojetí označení „Motorkář“

Zpočátku je důležité uvést na pravou míru rozdíl mezi pojmy Motorkář a Motocyklista. Motocyklista je člověk, který užívá svůj motocykl jako běžný dopravní prostředek, tedy takový, který jej doveze z bodu A do bodu B, a to jak z důvodu ekonomické úspory - tedy levného provozu, tak z důvodu snadného parkování či skladování. Motocyklista v motocyklu vidí pouze spotřební zboží nebo módní doplněk. Zkrátka se pro něho motocykl stává pouze konzumním prvkem jeho života, kdy pro tohoto člověka motocykl nemá žádný zvláštní životní význam.

Oproti tomu pojem Motorkář by měl být hrdým názvem pro ty, kteří motocykly opravdu žijí. Motorkářem se člověk narodí a věnuje tomu převážnou část svého života. Motorkář žije se spalující vášní pro jízdu a život. Motorkář je osoba, která má již od narození v srdci rytmus motoru, touhu po svobodě, volnosti a dobrodružství. Je to člověk, kterému se srdce rozbuší již při přípravě na jízdu či pohledem na motorku. Hladina adrenalinu se zvedne při každém nastartování motoru a při rozjezdu se zázračně uklidní a vnímá motocykl jako součást svého těla. Nechá pod koly plynout silnici a připadá si naprosto volný. Při protočení plynové rukojeti mu připadá, jako by stál na místě a protáčela se pod jeho koly zem. Aktivně vnímá své okolí a touží po novém poznání. Hltá kilometry a při každém návratu domů přemýšlí, jak si svou cestu ještě prodloužit, nebo kam pojedje příště. Motocykl je součást jeho rodiny a také mu věnuje stejnou pozornost. V mnoha případech motocyklu věnuje i vlastní jméno. Motorkář se na cestě pozdraví s jakýmkoliv jiným motorkářem, ohlédne se za jakoukoliv jinou motorkou a již z dálky letným pohledem či podle zvuku rozpozná značku a typ jiné projíždějící motorky. Jen opravdový motorkář dokáže ujet na svém motocyklu stovky kilometrů za den, v noci se vedle něj vyspat na zemi a ráno utratit poslední peníze za benzín na cestu dál. Zásadní rozdíl pak spočívá především v tom, že motorkář na tomto životním stylu staví způsob života, věnuje mu většinu svého volného času a bezmála i svůj osobní život. U motocyklisty se nejedná o životní přesvědčení, proto pro něj vše končí uklizením motocyklu do garáže. Rozdíly pak lze nalézt v odlišném pojetí motorkářské sounáležitosti, cti, hrdosti, v odlišném řešení situací a také v rozdílném charakteru jízdy motocyklem po silnici (BARTUŠKOVÁ, 2011: 43-45).

2.3 Motorkářské symboly

R2: „*Měli jsme i své znaky. Ty jsme nosili na bundách, vestách, trikách i na motorkách jsme měli svoje vlajky.*“

Subkultura motorkářů je na symbolech založena. V každodenním životě motorkářů je na symboly kladen důraz, neboť jsou jimi neustále doprovázeni. Velký význam je kladen na symboly i pro odlišení klubů od sebe. Členové jednotlivých klubů mají na zádech specifické výšivky, díky nimž jsou odlišeni od ostatních. Autor se domnívá, že je proto nutné objasnit si obsah pojmů symbol, symbolika a emblém alespoň v obecné rovině.

Symbolem, jenž má svůj etymologický původ v řeckém slově *symballein* (spojovat, sdružovat, poznávací znamení), se v nejčastějším pojetí rozumí písmena, číslice, znaménka, slova či společností užívané značky a zkratky (SMOLÍK, 2010: 28).

Synonymem symbolu je emblém. Emblém je slovo francouzského původu a vyjadřuje odznak příslušnosti k povolání, vyjadřující povahu, vlastnosti, příslušnost určité osoby, která emblém užívá nebo nosí. V současné době pojetí symbol a emblém splývají ve společném významu. Symbolika je nauka o vzniku, tvorbě a významu symbolů, jejich nošení a užívání. Předchůdcem symboliky bylo obrazové písmo starých Egyptů, tzv. hieroglyfika. Mimo symboliky grafické lze rozlišit řadu dalších symbolik, například symboliku barev, která má velký význam v subkultuře motorkářů (CHMELÍK, 2000: 26-27).

2.3.1. Barvy

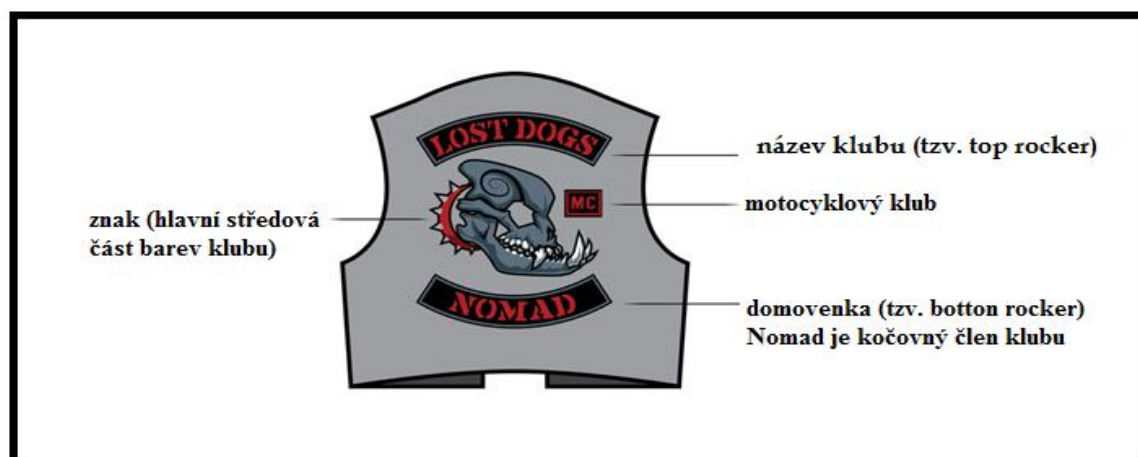
R1: „*Prostě MC chodí po srazech a takový, co jsme byli my jakoby rádo kluby, jako party motorkářský, když si něco udělají a dají na sebe. Tak prostě tady tyto lidi se snaží z těch triček vyslíct, a to my jsme samozřejmě nevěděli. To nás vlastně vyvedli z omylu, že nemůžeš mít na sobě oblečený, co chceš že. Tak nás takhle vyvedli z omylu že. Takže oni jsou bozi a rozhodují o tom, co bude kdo nosit, a mně nebude přece nikdo nic rozkazovat. To musí pochopit.*“

R2: „*Následoval nájezd členů dominantního klubu MC na sraz, kde jsme se nacházeli i my. Zde došlo ke strhnutí klubových nášivek z členů našeho klubu a k vyhrožování.*“

Vlastnictvím, na které je člen jakéhokoliv motorkářského klubu hrdý, jsou jeho barvy. Barvami se myslí jak oficiální znak klubu, tak bunda nebo kožená vesta, na níž je vyšit znak klubu. Zejména pro motorkářské kluby psanců, zkráceně OMC, jsou barvy otázkou

prestiže. Získat barvy s sebou nese obrovské úsilí, námahu, sebeobětování, což je jeden z mnoha důvodů, proč jsou členové MC na své barvy hrdí a cítí se díky nim výjimeční v porovnání s ostatními motorkáři. Kombinace dvou hlavních klubových barev, jakožto jedinečného a neopakovatelného symbolu klubu, se nesmí opakovat u jiných klubů. Dle pravidel se barvy dělí na tzv. velké barvy, které představují velkou zádobou nášivku, skládající se ze tří hlavních částí (obr. 1). Střed vyplňuje znak, tedy hlavní středová část barev klubu, v horní oblasti zad je název klubu (tzv. top rocker), ve spodní části zad, pod hlavním znakem, má místo domovenka klubu (tzv. bottom rocker), která značí město, stát, lokalitu, odkud klub pochází. Dále zde může být znak ve tvaru čtverce s označením MC (NICHOLS, 2010: 40,143, BARTŮŠKOVÁ, 2011: 28).

Obrázek 1: Velké barvy

Zdroj: <http://yolkum.deviantart.com/art/Lost-Dogs-MC-Patches-Cut-Back-327775106>

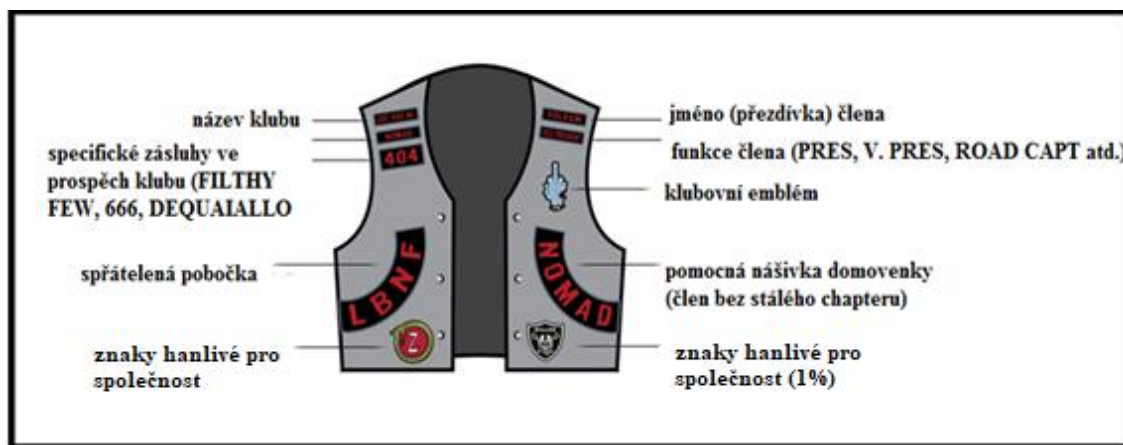
(upraveno)

Tzv. malé barvy jsou našité v oblasti hrudníku (obr. 2), jedná se o nášivku s názvem klubu, nášivku s označením funkce, kterou člen v klubu zastává (tzv. hostenku), přidávají se i drobné zmenšeniny hlavního znaku, domovenky (NICHOLS, 2010: 40,143, BARTŮŠKOVÁ, 2011: 28).

Na barvách jsou přišity také veškeré právoplatné klubovní emblémy, které jsou mnohdy pro společnost urážlivé, například kosočtvercový znak s „1%“, označující MC jako jednoprocenní, což znamená, že svým vystupování, životním stylem, životní filozofií tvoří jedno procento všech motorkářů (NICHOLS, 2010: 155, BARTŮŠKOVÁ, 2011: 28).

Zásluhy v činnosti klubu jsou zpravidla vyjádřené ve zkratkách nebo symbolech, které vypovídají o kriminálním jednání člena, který spáchal trestné činy ve prospěch klubu a „bratrů“. Zpravidla jsou umístěny na pravé straně vesty ve výšce prsou.

Obrázek 2: Malé barvy

Zdroj: <http://yolkum.deviantart.com/art/Lost-Dogs-MC-Patches-Cut-Front-327776176>

(upraveno)

V Čechách existuje mezi čestnými členy MC klubů tzv. nepsané právo, kdy znak ani nápis na zádech není povolený. Nikdo nebude mít problém, když má prázdná záda bundy nebo vesty. Takový motorkář nesmí být ani zřetelně zaměnitelný za člena MC klubu. Povoleny jsou pouze malé znaky o velikosti 10 x 10 cm, jsou umístěny zepředu na vestě na levé straně nahoře nebo na rukávech bundy. Trička a mikiny nejsou předmětem zájmu. Jakýkoliv malý znak by neměl kopírovat existující znak MC klubu barevným složením ani názvem (MOTORKÁŘI, 2010).

Barvy jsou pro motorkáře otázkou největší prestiže, neboť představují nejvyšší symbol klubové odpovědnosti, oddanosti, hrdosti a bratrství. Představují ideál a filozofii jednotlivých motocyklových klubů, z nichž vyplývá nejen právo barvy nosit, ale především povinnost barvy klubu opatrovat a nedopustit se prohřešků, které by vedly ke ztrátě barev. Nepopsatelnou ostudou je, když člen jednoho klubu připraví člena druhého klubu o barvy. Je to jeden z mnoha důvodů, který vede k vyloučení člena z klubu. Zcizení barev vyvolá intenzivní odplatu, ať už vůči jednotlivci nebo soupeřícímu klubu, který barvy ukořistil. Většina sporů mezi motorkářskými kluby začala tímto způsobem. Existují přestupky, které vedou ke ztrátě (odejmutí) barev. Jak autor výše uvádí, jedním z přestupků je zcizení barev jiným členem klubu. Dalším velmi významným aspektem je užívání drog. V klubovních pravidlech mohou být uvedeny také jiné prohřešky vedoucí ke ztrátě barev. Zejména se jedná o nesplnění dohody o obchodu s drogami, uzavřené

jiným členem klubu, okradení jiného člena klubu, vytasení pistole na klubovní schůzi, udeření motorkáře stejného klubu. Nejprve je viník suspendován na čekatele, musí vyčkat čekací lhůtu a zaplatí pokutu, většinou je ke všemu ještě podroben surovému zbití (SYNECKÝ, 2002: 9).

2.3.2 Tetování

Členové klubu nenosí své barvy pouze na vestě, ale převážná část z nich je tzv. nosí na kůži. V některých klubech je vytetování znaku na záda jedna z hlavních podmínek členství.

Autor níže přibližuje nejčastější užívané symboly a zkratky, které jsou součástí barev klubu, nebo které mají jejich členové vytetovány na těle.

- **1%** je symbol, který označuje nezákonného motocyklového jezdce.
- **13** signalizuje, že nositel obchoduje s marihuanou, nebo má kontakty na získání metamfetaminu.
- **666** je symbol satana.
- **69** symbolizuje, že nositel znaku provedl cunnilinctus (orální sex u žen) nebo fellatio (orální sex u mužů) za přítomnosti svědků.
- **22** se označují bývalí trestanci.
- **81** je zkratka vyjadřující osmé a první písmeno abecedy, tedy písmena „H“ a „A“, která představují iniciály motocyklového klubu Hells Angels.
- **F.T.W.** (Fuck The Word) je motto všech nezákonných motocyklových klubů vystihující jejich arogantní postoj vůči celé společnosti, v překladu znamená „Seru na svět“.
- **A.F.F.A.** je zkratka pro „Angels Forever, Forever Angels“, v překladu znamená „Andělé navždy, navždy andělé“.
- **B.F.F.B.** je zkratka pro „Bandidos Forever, Forever Bandidos“, v překladu znamená „Banditi navždy, navždy banditi“.
- **O.F.F.O.** je zkratka pro „Outlaw Forever, Forever Outlaw“, v překladu znamenající „Psanci navždy, navždy psanci“.
- **B.T.B.F.** je zkratka pro „Bikers Together, Bikers Forever“, která v překladu znamená „Motorkáři společně, motorkáři navždy“.
- Zkratka **DEQUIALLO** říká, že člen užil násilí proti policistovi, vzpíral se zatčení apod.

- **FILTHY FEW** nebo **FRONT LINE** představují člena, který zabil ve prospěch organizace.
- **Bílý kříž** je symbol vysloužený tím, že osoba otevře výkopem hrob a odstraní z něj za přítomnosti svědků jakýkoliv předmět zesnulého.
- Symbol **zat'atá pěst** hlásá rasové ideály.
- **Křídla** jsou symbolem, který nosí 1%, kteří uskutečnili za přítomnosti svědků sexuální delikt nebo „neobvyklost“, jakými jsou například sex s mrtvolou, znásilnění nebo hromadné soulože.
- **WP** je zkratka pro „White Power“, bílá síla, bílá moc (SYNECKÝ, 2002: 17-18).

2.3.3 Motocykl

„Motocykl je perfektní spojení dvou kol a spalovacího motoru. Lidé stavějí, zdokonalují, a řídí motocykly už více jak sto let. Za tu dobu se vyvinuly z Daimlerova stroje vyrobeného ze dřeva, mosazi a oceli ve výkonné a komplikované motocykly současnosti... (...)...Motocykly jsou více než jen kov, z něhož jsou vyrobeny; je to jejich vůně na závodních drahách, je to ubíhající scenerie krajiny při turistice, hřmot vidlicových dvouválců... (...)...Motocykly mohou být čímkoli, co si přejete: jsou dopravním prostředkem pro cesty do práce či k rychlému doručení zpráv; umožňují navštívit vzdálená místa a díky jim vzniklo i jedno z nejnapínavějších sportovních odvětví. A navíc: motocykly – to je koníček“ (WILSON, 1994: 6).

Motocykl je vedle klubových barev vlastnictvím, kterého si jeho majitel nejvíce cení. Motocykl má pro motorkáře takovou hodnotu, že je-li zničen nebo zcizen členem soupeřícího motocyklového klubu, není výsledkem pouze ostuda, ale je to prohřešek, který může být důvodem k vyloučení z klubu. Motocykl plní roli nejen dopravního prostředku, ale také je podmínkou členství v klubu, sám o sobě je symbolem statusu. Podmínkou členství v klubu, zejména v nezákonných motocyklových klubech, je výkon a značka motocyklu. Tato podmínka může být klub od klubu různá, ale pro většinu z nich je přípustný výkon motoru s minimem 500ccm a značka americké výroby, tedy Harley Davidson nebo Indian, nejlépe vlastní přestavba (SYNECKÝ, 2002: 12).

Pouto mezi motorkářem a motorkou, které je téměř mystické, je samo o sobě jen těžce definovatelné a nedá se úplně vysvětlit.

3 MOTOCYKLOVÉ KLUBY

3.1 Historie a vznik motocyklových klubů

Projev a styl subkultury motorkářů může širší veřejnost zneklidňovat. To, jak je subkultura vnímaná širokou veřejností, jak se sama prezentuje a jak je prezentovaná médií, je ovlivněno dlouholetým vývojem. Pro pochopení dnešního pojetí subkultury je důležitá stručná historie jejího vývoje.

Motocyklové kluby byly před druhou světovou válkou spíše gentlemanskou záležitostí a motorkáři nosili vázanky a dlouhé pláště. Když v roce 1945 skončila druhá světová válka, na silnicích se objevili agresivní, neklidní a zběsile hluční motorkáři, kteří „jako Ožralí bojovníci zachovávali agresivního, bojovného ducha i vzhled – kožený letecký bundy, letecký brýle a dlouhý šály“ (BARGER, 2004: 25). Jednalo se právě o válečné veterány, kteří po návratu domů zjistili, že jejich pohled na realitu je vlivem válečných útrap odlišný od mužů, kteří ve válce nebyli. Ve snaze setřást ze sebe hrůzy války a nepropadnout pocitu marnosti z toho, že skutečný život prožijí prací někde v kanceláři, v padesáti dostanou infarkt, nebo na smrtelné posteli zjistí, jak svou příležitost k životu promarnili, pořídili si civilní verze svých válečných motocyklů a začali si užívat těžce nabytou svobodu a volnost. Takto vytvořené skupiny za účelem socializace a společného ježdění se přeměnily v motocyklové kluby (NICHOLS, 2010: 8).

Motocyklové kluby se v čtyřicátých a padesátých letech staly místem, kde muži vyhledávali dobrou zábavu a volnost, kterou jim válka na dlouhou dobu vzala. Nejednalo se o žádnou skupinu gangsterů ani mafie, které by obchodovaly s drogami nebo prostitutí.

V Americe v padesátých a šedesátých letech nastalo období vzniku nových motocyklových klubů. V období rock'n'rollu a následné éry hippies představovaly motocykly pro mladé lidi jakousi revoltu. Možnost, jak vyjádřit nesouhlas s konzervativním a usudlým životem. Šedesátá léta dala vzniknout podivnému vztahu mezi hnutím hippies a motorkáři. Motorkáři ani hippies nedůvěřovali policii a ostatní veřejnosti. Někteří hippies nazývali motorkáře jakousi „policíí protestní kultury“. Této sounáležitosti obě skupiny pozbyly, když motorkáři začali stále více používat nepřiměřeného násilí při ochraně pořádku na koncertech a akcích hippies a napadali protestující proti vietnamské válce. Byla to doba, kdy se tato subkultura neustále formovala, utvářela a vytyčovala se pravidla fungování klubů jako takových. Uvedená

doba do určité míry ovlivnila i módu a styl motorkářů, například dlouhými vousy a vlasy (NICHOLS, 2010: 160, BARGER, 2004: 106,130-133).

Sedmdesátá a osmdesátá léta lze chápat z historického hlediska jako období motorkářských klubů, jejichž existence souvisí především s drogami, zbraněmi, obchody s nimi a zločiny nejrůznějšího charakteru. Vznikaly nové kluby nejen v Americe, ale i ve světě, a jejich členové byli „*pravým opakem světa spořádaných a normálních občanů, ale v mnohém tvrdším podání*“ (NICHOLS, 2010: 118).

Subkultura motorkářů se od té doby výrazně nezměnila. Autor spatřuje odlišnosti v její prezentaci stát od státu, odlišný je pohled na motorkáře v USA a odlišný například u nás. Autor upozorňuje na fakt, že americké filmy o motorkářích, které vznikaly v šedesátých letech, k nám dorazily dříve než samotná subkultura. Například film z roku 1954 „The Wild One“ (Divoch), nešťastně romantizoval nezákonnou kulturu motorkářů. Následovaly další filmy jako například „The Wild Angels“ (Divocí andělé) z roku 1966, v němž někteří motorkáři přijali divoký styl 60. let. Barger hodnotí, že filmy z tohoto období vykreslily motorkáře jako velmi nebezpečné jedince pro společnost (BARGER, 2004: 206). Autor se domnívá, že tato inspirace byla důvodem, proč evropské kluby začínaly „*jako přehnané verze svých amerických protějšků*“ (NICHOLS, 2010: 179).

Je možno konstatovat, že v současné době lze jen těžko odhadnout, jaký bude vývoj subkultury v budoucnu. Zřejmě existují motocyklový nadšenci, především mladšího věku, kteří si koupí rychlou a silnou motorku s pocitem, že se stanou „*drsnými a pravými motorkáři*“. Avšak s opravdovou motorkářskou subkulturou nemají zdaleka nic společného. Koupená motorka a nadšení nezaručí vstup mezi motorkáře či přijetí motorkářským klubem.

3.2 Typy motorkářských klubů

Motorkářských organizací, spolků a klubů existují na světě i u nás stovky a tisíce. Řada z nich je komerčních, za členství v nich se platí. Některé sdružují příznivce a majitele jen určité značky nebo typu motocyklu. Mnoho klubů vzniká na internetu a jejich členové se vzájemně vůbec neznají a internet používají jen pro komunikaci. Nepořádají žádné společné akce. Naopak existují kluby, které neznají jinou formu komunikace než osobní rozhovor a komunikaci po internetu neuznávají (SCRC SOUTHERN CRUISERS, 2010).

3.2.1 Značkové kluby

Vhledem k tomu, že téměř všichni mají zájem se sdružovat, vyměňovat si informace a společně řešit problémy, plánovat společné akce a společně se bavit, pochopitelně není specifická oblast, jakou je zájem o motocykly, výjimkou. Různé motocyklové kluby, sdružení a spolky vznikají prakticky od rozšíření motocyklů na nějaké území. Pokud tyto kluby sdružovaly majitele konkrétní značky motocyklů, a do určité míry tím znamenaly pro výrobce formu reklamy nebo byly přímo těmito výrobci sponzorovány, hovoříme o nich jako o Značkovém klubu. Značkový klubů, které sdružují majitele určitých typů a značek motocyklů, jsou na celém světě stovky. Některé z nich uznávají jen motocykly vyrobené v určitém období, některé jsou zcela nezávislé. Kromě řady jiných autor zmiňuje například nejstarší existující klub, sdružující v České republice majitele Harley Davidson (Harley Davidson Club Praha), který existuje od roku 1928, značkový BMW klub nebo klub majitelů motocyklů Moto Guzzi apod. (SCRC SOUTHERN CRUISERS, 2010).

Spousta těchto klubů pořádá akce pro své členy. Některé z těchto akcí jsou otevřené pro všechny zájemce, některé jsou určeny výhradně pro majitele konkrétní značky nebo typu motocyklu. Jelikož se kluby stále více izolují a jejich členové nejsou vítáni na jiných akcích, dochází k výraznému ústupu od striktního omezování akcí například konkrétním druhem motocyklu. Přesto je vždy na místě určitá opatrnost a informovanost. Může se stát, že ne vždy je účastník na nesprávném typu motocyklu vítaným hostem, a to jak ze strany pořadatelů akce, tak ze strany ostatních účastníků, kteří si na své „jedině pravé značce“ zakládají. Výrazná segregace je patrná zejména u nás. Zahraniční akce, s výjimkou skutečně tradičních akcí s omezenou účastí, které jsou uvedeny přímo na pozvánkách, bývají naprosto odlišné. Organizátorům a účastníkům je lhostejné, na čem kdo jezdí. Zkušenost motorkářů potvrzuje, že obavy, které pramení z akcí na území ČR, jsou cizincům doslova pro smích a nechápou je. Autor se domnívá, že je vhodné předem získat informace o zkušenostech členů klubu z různých akcí, zejména při plánované návštěvě určitých srazů v USA, ale i v Evropě (SCRC SOUTHERN CRUISERS, 2010).

3.2.2 Sportovní kluby

Ve výčtu klubů autor zmiňuje i sportovní kluby, které spojuje nějaká sportovní aktivita. Lze mezi ně zařadit všechny kluby, včetně cestovatelských, které se zabývají tzv. soutěžením členů navzájem nebo v rámci nějakých týmů. Sportovní kluby, které soutěží v různých motocyklových sportech (enduro týmy, závody amatérských dragsterů atd.),

jsou velmi populární především v USA a závodí téměř každý týden. Existují také cestovatelské sportovní kluby, které hodnotí účast na společných akcích podle počtu účastníků (SCRC SOUTHERN CRUISERS, 2010).

3.2.3 RC kluby

Pojem RC vychází z mezinárodní zkratky slov „Ridding Club“, v překladu to znamená cestovní klub. RC kluby umožňují, aby si lidé členství koupili, čímž ztrácí na exkluzivitě skupiny jako takové. Počty členů mohou být různé. Jelikož nováček neprojde žádnou čekací zkušební dobou, žádným rituálem, členství si tzv. koupí, chybí ve skupině vzájemná sounáležitost a nevytvoří se pevné vztahy mezi členy klubu. Do této kategorie zařazujeme i vyloženě komerční organizace, které organizují moto-turistické akce v rozsahu několika dnů až týdnů. Svým tzv. členům, kteří za členství zaplatili nemalé peníze, nabídnou uspořádání například přejezdu USA, Mexika, Nového Zélandu atd. Pro motorkáře z USA zase pořádají například několikátýdenní přejezdy Alpských přechodů. Členové těchto organizací mají určité výhody, slevy a na omezených akcích přednostní možnost účasti. Takto pořádané akce jsou komerční záležitostí za účelem vytvoření zisku. Účastníci těchto akcí se nemusí o nic starat, organizátoři zajistí motorky i s jejich technickou připraveností, ubytování a v neposlední řadě i zábavu (SCRC SOUTHERN CRUISERS, 2010).

Podobné akce se pochopitelně dají uspořádat i v rámci nekomerčních klubů a také touha po společném cestování vedla k prvotnímu vzniku „riding & touring“, „cestovních a turistických“ klubů, jakým je například SCRC (Southern Cruisers Riding Club), největší touringový klub na světě (SCRC SOUTHERN CRUISERS, 2010).

3.2.4 Internetové kluby

S rozvojem internetu dochází k zrychlení a zlevnění komunikace a k usnadnění komunikace mezi členy, dále dochází k rozšiřování klubových činností v rámci regionů, zemí nebo i kontinentů. Domluva principů, společných akcí nebo jakýchkoliv dalších aktivit se díky internetu stává okamžitou a dostupnou záležitostí. Rozdíl mezi skutečnými kluby a „internetovými“ je velmi nejasný, neboť internetové diskusní servery, chaty a konference jsou často zaměňovány za skutečné kluby, které tyto prostředky používají pro komunikaci. Dobrým ukazatelem skutečného klubu je existence stránek s fotkami. Pokud taková stránka není, nebo je nahrazena stránkami s fotkami jednotlivých členů nebo často jen jejich motorek, je téměř jasné, že jde o některou formu „virtuálního“

klubu. Skutečný klub používá internet jen jako komunikační prostředek, virtuální prostředí není dějištěm jeho aktivit (SCRC SOUTHERN CRUISERS, 2010).

3.2.5 Neorganizované motoparty

Motoparty v podstatě vznikají za účelem společné jízdy na motorce, neřídí se žádnými stanovami. Pokud založí klub, nemají hierarchii a ani pravidla, která by členy klubu k čemukoliv zavazovala. Aktivita těchto motopart je nekomerční, neplatí se členské poplatky apod. Vzájemná pospolitost je ve sdílení prožitku v rámci společných vyjížděk, kamarádství a módě, která neovlivňuje jejich osobní život. Často se v těchto skupinách lze setkat se ženami coby motorkářkami (BARTUŠKOVÁ, 2011: 53).

3.2.6 Menší kluby napodobující MC

Menších klubů, které nemají oprávnění nosit označení MC, zejména regionálních, jsou opět desítky, stovky a celosvětově asi tisíce. Tyto kluby uznávají a respektují nastolená pravidla MC kluby. Napodobují chování, oblékání i zvyklosti, typické pro skutečné MC kluby, a pořádají akce, které se snaží kopírovat akce MC klubů (SCRC SOUTHERN CRUISERS, 2010).

Lze je velmi snadno identifikovat, neboť jejich členové si říkají bratři, provozují například bar nebo jinou formu klubovny, pořádají sraz a nosí napodobeninu barev (symbol motorkářské subkultury), našitou obvykle na rozdrbané džínové vestě mezi dalšími nášivkami. Rozhodně je potřeba vědět, že dnes málokterý z těchto klubů skutečně riskuje vážné problémy a používá skutečné barvy, jen naprostí šílenci by si našili na záda nápis MC nebo teritoriální nášivky (rockery) do kruhu, pokud by nebyli jako členové skutečného MC klubu (SCRC SOUTHERN CRUISERS, 2010).

V zásadě bývají mezi těmito motorkáři lidé, kteří mají zájem o určitý životní styl, mnohdy je baví víc tzv. klubová zábava a srazové aktivity, které nahrazují vesnické zábavy, s cílem někam vyjet, opít se, poprat a ukázat, že jsou to tvrdíáci. Následně se vyspat z kocoviny a nějak dojet domů. Tyto principy nejsou záležitostí pouze klubů na území České republiky, ale jsou zaznamenatelné i v zahraničí, bez ohledu na to, zda členové těchto klubů vlastní starou Jawu 350 upravenou na choppera nebo drahou japonskou motorku. Lze se s nimi setkat v horkém letním dni u piva, potíci se v koženém oblečení s nezbytnými stylovými ozdobami, které k motorkám patří, a pokud se zrovna někdo z přítomných nestanete cílem jejich provokace, je všechno v pořádku (SCRC SOUTHERN CRUISERS, 2010).

3.2.7 MC kluby

MC kluby jsou jedny z nejstarších klubů jako takových. Pojem MC vychází z mezinárodní zkratky slov „Motocykle Club“, v překladu to znamená motocyklový klub, který označuje kluby s mezinárodní působností. Což jinými slovy znamená, že klub, který jezdí pod symbolem „MC“, nezná jen MC kluby na území ČR, ale je ve spojení s kluby v zahraničí. Samostatné označení „MC“ je symbolem, který je příčinou většiny sporů mezi kluby (BATŮŠKOVÁ, 2011: 49).

MC kluby jsou svět sám pro sebe. Existují již déle než 70 let, řídí se teritoriálními pravidly, jejich zvyklosti a pravidla jsou tvrdá a jejich členem se může stát jen málokdo. Členové různých klubů nemají stejné názory, řada z nich má představu, že jakékoliv jiné kluby, zejména ty, které jsou otevřené všem, jsou vlastně jejich konkurence a nemají je v oblibě. Faktem je, že řada dalších klubů, dokonce neví nic o existenci desítek a stovek jiných klubů, a přesto k členům těchto klubů mají až nepřátelský postoj (SCRC SOUTHERN CRUISERS, 2010).

„V každém případě se zejména v cizině vyplácí být obezřetný, nebrat jejich varování a doporučení na lehkou váhu a zapomenout na existenci jakékoliv férovosti, logiky nebo smysluplnosti chování v daném okamžiku. Pokud vám deset ozbrojených členů amerického gangu říká, že máte sundat bundu s vašimi nášivkami, tak se vyplatí je poslechnout bez ohledu na to, že si myslíte, že neděláte nic špatného, když se “v jejich teritoriu” jen tak procházíte nebo projíždíte“ (SCRC SOUTHERN CRUISERS, 2010).

Jak zvyše uvedeného vyplívá, největší odlišností od jiných klubů bývá mimo jiného to, že členové nejsou automaticky přijímáni, ale musí si své členství zasloužit. Klubové barvy se nedají koupit, ale dostávají se za zásluhy a není na ně automatický nárok. Členem se až na naprosté výjimky nemůže stát žena a neexistuje rovnost mezi členy a čekateli.

3.3 Založení klubu

R2: „...založili jsme si jen klub dnes zvaný jako Kolečkáři. Tento název se užívá pro kluby, které nejsou tak ortodoxní jak MC. Mají pravidla volnější než MC. A Pro MC nejsou Kolečkáři konkurencí. MC kluby mají Kolečkáře jako své supportní spřátelené kluby, které je podporují. Kolečkáři nechtějí být kolikrát ani MC. Jen spolu mají nějakou spolupráci, nebo je podporují na srazech či v činnosti na srazech. Kolečkáři mají dovolené mít znak o velikosti 10-12 cm na levé straně prsou, nebo na levém rukávu. Nemají povoleno mít nic na zádech. V mém posledním kolečkářském klubu jsou však

od MC, kterým supportují, povoleny některé specifika MC klubu, jako například nášivky na vestách s domovenkami a svým zařazením v klubu. Domovenku myslím jen přední. Na zádech nesmějí mít nic.“

Než se klub stane MC klubem, musí hodně obětovat a vynaložit velké úsilí a energii, což vede k určitému pocitu výjimečnosti vůči ostatním motorkářům a jejich klubům.

3.3.1 Založení MC klubu v ČR tzv. oficiální cestou

Založení klubu a problematika nošení klubových znaků na zádech je mezi motorkáři velmi diskutovaným tématem. První variantou, kterou lze zvolit, je vytvoření spolku. Ten nahradil občanské sdružení, které bylo do konce roku 2013 upraveno zrušeným zákonem o sdružování občanů. Spolek podle stávajícího občanského zákoníku vzniká zápisem do spolkového rejstříku, jehož úprava je uvedena v zákoně č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických osob (rejstříkový zákon), a který je veden rejstříkovým soudem (místně příslušný krajský soud). Vznik spolků byl převeden z Ministerstva vnitra pod Ministerstvo spravedlnosti. Návrh lze podat pouze na formuláři, který uveřejnilo Ministerstvo spravedlnosti na svých internetových stránkách, a to v listinné nebo elektronické podobě. Návrh na zápis spolku do spolkového rejstříku podávají zakladatelé nebo osoba určená ustavující schůzí. Dále musí být podle rejstříkového zákona podán bez zbytečného odkladu po založení spolku. Podpis na návrhu na zápis v listinné podobě musí být úředně ověřen. Návrh na zápis v elektronické podobě musí být podepsán uznávaným elektronickým podpisem podle zákona upravujícího elektronický podpis nebo zaslán prostřednictvím datové schránky osoby, jež návrh na zápis podává. Ať už je návrh podáván v listinné nebo v elektronické podobě, musí být elektronicky vyplněn na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti (§ 17 odst. 1 nařízení vlády č. 351/2013 Sb.). Rejstříkový soud vydá ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení návrhu usnesení, kterým vyzve navrhovatele k odstranění vad návrhu nebo k doplnění chybějících listin. Rejstříkový soud provede zápis nebo rozhodne o návrhu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne podání návrhu. Není-li spolek do spolkového rejstříku zapsán do třiceti dnů od podání návrhu na zápis a není-li v této lhůtě ani vydáno rozhodnutí o odmítnutí zápisu, považuje se spolek za zapsaný do spolkového rejstříku třicátým dnem od podání návrhu (§ 226 odst. 3 občanského zákoníku, BOLD, 2015).

3.3.2 Založení MC klubu v ČR tzv. neoficiální cestou

R2: „Přivítání bylo chladné, protože nepředpokládali, že tam od nás někdo vůbec přijede. Než se jejich počet zdvojnásobil, až ztrojnásobil počtu našich členů, tak jsme byli pouze jen jejich hosti v jejich baru. Po příchodu těch dalších jejich členů se začalo jednat o pravidlech našeho dalšího působení, kde jsme dostali asi tři možnosti našeho dalšího fungování. Jedna možnost byla, že se na to vysereme a naše barvy dáme k ledu a nebudeme vystupovat jako společný klub. Druhá možnost byla, že u tohoto dominantního MC klubu zažádáme o členství a náš klub půjde cestou MC. Což by znamenalo tříleté čekatelství. Třetí možnost, kterou jsme také zvolili, byla ta, že zůstaneme nadále kolečkářským klubem, který bude mít přesně daná pravidla, a hlavně pravidla s velikostí a umístění barev.“

R1: „Probíhalo to tak, že přijelo, já nevím 25 motorek, a ještě potom jsme se dozvěděli, že v lese byly dvě dodávky tady těch bombardů. Přijeli a poklepávali významně na boule, co měli všude pod vestama a všude možně. Těžce ozbrojení bombardáci. Přijeli na sraz, kterej byl rodinej, že. Tam byly rodiny s děckama, že. Takový rodinný srážecek, který měl tradici a nebylo to žádný hogo fogo, taková prostě vesnická zábava. A tyhle drsnáci tam začali dělat hrozný machry jak sviňa, že. No tak to prostě nějak proběhlo, nebylo tam nic, a jak odjížděli, tak aby teda ukázali, jací jsou bombardáci, jací jsou úžasní frajeři, tak vtrhli do poslední chatky, tam zmlátili dva kluky a ukázali tím, že jsou Kingové, že.“

Při druhé, tzv. neoficiální variantě, musí klub k přijetí do řad MC klubů splnit určité podmínky, aby naplnil představy MC klubů. Před vstupem mezi MC kluby je klub nejdříve tzv. čekatelským klubem. Čekatelství může trvat i několik let, během nichž čekatelský klub musí plnit požadavky MC klubů. Jedná se například o pořádání motosrazů, o poskytnutí pomoci v případě, že kterýkoliv klub v zahraničí, v jakoukoliv hodinu, ve dne i v noci, o ni požádá. Tento proces trvá do té doby, dokud samy MC kluby neuznají, že je dostatečně připraven pro vstup do jejich řad. Nastane-li případ, že nově vznikající klub územně spadá do domovského území jiného MC klubu, může vzniknout problém, který lze řešit např. dobrovolným podvolením se slabšího klubu dominantnímu, tzv. královskému (pro ČR jsou to Hells Angels), nebo válkou mezi těmito dvěma kluby. Pokud se nový slabší klub podvolí dominantnímu (silnějšímu, staršímu nebo většímu), tento akt se nazývá „sloučením klubů“ a stává se tzv. supportním“ (podporujícím) klubem. Označuje se jako „chapter“ a získává název a barvy mateřského klubu, který se označuje jako „mother chapter“. Prezident mateřského klubu představuje hlavního prezidenta všech chapterů. Byť chaptery mají svou vnitřní organizaci, jako kterýkoliv jiný

klub prezident mateřského klubu určuje klubovou strategii, politiku a všechny ostatní zásadní věci týkající se klubu. Být chapterem nemusí být vždy spojeno s nepříjemným zážitkem, jako je například teritoriální ochrana, ale může se jednat o dobrovolný akt obou zúčastněných stran. Tyto okolnosti provázely vznik jednoho z prvních MC klubů v Čechách, Hells Angels MC Bohemia, který byl nejdříve samostatným MC klubem Chopper Clan Bohemia. Tento klub se stal na vlastní žádost chapterem světových Hells Angels, což je 1% klub, více v samostatné kapitole motorkářské gangy (MOTORKÁŘI, 2010, BATŮŠKOVÁ, 2011: 49).

V dnešní době se MC kluby setkávají s určitou formou opovržení a arogance, neboť velké množství malých klubů, motopart či jednotlivců se s jejich praktikami a prezentací neztotožňují. Nezřídka se stává, že pár přátel, kteří spolu již delší dobu jezdí, si řeknou, že by chtěli vytvořit svou skupinu nadšenců podobně smýšlejících, nějak si říkat a mít svůj znak, to vše s cílem dát svému ježdění další rozměr sounáležitosti. Jsou správně přesvědčeni, že nikdo nemá právo, a už vůbec ne zákonné, jakémukoliv klubu nebo spolku říkat, že MC nesmí mít ve svém názvu. V případě, že tak učiní a nesplní požadavky založení MC klubu, které jsou výše uvedeny, vystavují se výraznému riziku. V případě, kdy je takový nově vzniklý MC klub odhalen, učiní členové opravdového MC klubu patřičné kroky k jeho odstranění. Může dojít k fyzickému napadení, poškození motocyklu, strhnutí znaku ze zad, což členy nového MC klubu vede k tomu, že znak zmenší, přesunou na rameno nebo na prsa, zakryjí znak černým obdélníkem, aby nešel vidět, nebo ho ze zad odstraní úplně (MOTORKÁŘI, 2010, BARTŮŠKOVÁ, 2011: 49).

3.4 Dělení motocyklových klubů

Jak z předchozí charakteristiky MC klubů víceméně vyplývá, jsou MC kluby tzv. elitou mezi motorkáři. Jsou považovány za vrchol, k němuž může klub v motorkářském světě dojít. Tendence „někam“ patřit vedla ke vzniku dvou zcela odlišných typů motocyklových klubů.

3.4.1 „99%“ kluby označované LE MC

LE MC je zkratka pro Law Enforcement Motorcycles Clubs, volně přeloženo z angličtiny jako tzv. motocyklové kluby podporující zákon. LE MC jsou většinou dle zákona vedeny jako neziskové organizace, složené ze státních zaměstnanců, lidí pracujících v oblasti práva, případně v rámci ochrany a obrany státu, ochrany obyvatel, jejich života a zdraví. Jeden z nejznámějších LE MC klubů v ČR je Black Dogs LE MC, zkráceně BD LE MC,

který vznikl v roce 2001. Tradiční kluby LE MC jsou založeny na výlučném dodržování a prosazování práva a pořádku. Mohou nosit barvy, identifikují se také nášivkou 99% a doba čekatelství je otázkou i několika roků. Cílem například Black Dogs LE MC, kteří sdružují hasiče, policisty, lékaře, soudce a další pracovníky složek, které se podílí na ochraně zákona a obrany země a na záchraně lidských životů, je být respektováni, a nikoliv obáváni běžnými občany. Nepůsobí problémy, nenárokují si boj o území, nepletou se do různých typů obchodů, zachovávají neutralitu vůči dalším klubům, které je respektují. Kluby LE MC respektují a nevměšují se do záležitostí 1% klubů, pokud k tomu nejsou donuceny (BLACKDOGSLEMC, 2021).

3.4.2 „1%“ kluby označované OMC

Ve většině zemí jsou dominantní a nejrozšířenější tzv. kluby „1%“, označované OMC Outlaw Motorcycles Clubs, v překladu motocyklové kluby mimo zákon, které svými projevy naplňují znaky organizované kriminality, mají hierarchickou organizační strukturu, filozofie členství je doživotně opakovaně páchat úmyslnou trestnou činnost za účelem zisku, eliminovat konkurenci za účelem udržení moci v rámci daného území. OMC fungují pod přísnými interními pravidly. Je fascinující, jak vývoj MC postoupil do dokonale organizující se skupiny osob, jejíž členové se navzájem respektují, podporují a v mnohých případech jeden za druhého dokáže riskovat v nebezpečí i svůj vlastní život. Hlavním úskalím každého jednotlivce, který má touhu do MC prostředí proniknout, je však najít ten správný klub, který sdílí jeho názor, stejný životní styl a směr. Je častým jevem, že již fungující klub svého nového člena pohltí natolik, že pro takového člověka již není cesty zpět. V tomto případě se jedná zejména o scénu OMC 1% klubů, kde téměř každý člen ve jménu klubu páchá trestnou činnost, za což je ostatními členy obdivován, ale také jsou všichni zavázáni mlčenlivostí. Vzhledem k tomu, že OMC prostředí si svými nepsanými pravidly prosazují především své označení „MC“, spočívající ve znacích a barvách, vyselektovalo se z kladně smýšlejících lidí prosazujících právo nové uskupení klubů, které začaly být následně označovány jako LE MC a to zejména proto, aby se již na první pohled odlišily od tzv. 1% (MVČR, Odbor bezpečnostní politiky 2002: 46-47, SYNECKÝ, 2002: 2-3).

4 SKUPINY ORGANIZOVANÉHO ZLOČINU A GANGY

Protože gangy, zvláště motocyklové, bývají k organizovanému zločinu často přiřazovány (zejména ve skandinávských zemích a v USA), autor nastíní porovnání mezi organizovaným zločinem a gangem.

4.1 Organizovaný zločin

Organizovaný zločin (OZ) představuje nevojenskou hrozbu pro českou společnost. Jedná se o značně problematický a nebezpečný jev, který skrze svá zločinecká seskupení poškozují společenské uspořádání, porušuje stabilitu ekonomiky, podkopává demokratické struktury a v konečné fázi tak výrazně ohrožuje celkovou stabilitu, funkčnost nebo bezpečnost daného státu.

Uvést jednu univerzální definici organizovaného zločinu není možné vzhledem k tomu, že organizovaný zločin je odlišný v každé společnosti a každý člověk má odlišný pohled na jejich definici. Cejp poskytuje velmi detailní a obsáhlý popis OZ, ve kterém tvrdí, že: *„Organizovaný zločin je opakující se (soustavné) páchaní cílevědomě koordinované závažné trestní činnosti (a aktivit tuto činnost podporujících), jehož subjektem jsou zločinecké skupiny nebo organizace (většinou s víceúrovňovou vertikální organizační strukturou) a jehož hlavním cílem je dosahování maximálních nelegálních zisků při minimalizaci rizika (zajišťovaného prostřednictvím kontaktů v rozhodovacích společenských strukturách)“* (CEJP, 2004: 13).

Organizovaný zločin je nesoudným celkem složitě popsatečných součástí, který má dva hlavní mechanismy fungování. Prvním je snaha docílit co nejvyššího zisku bez ohledu na způsobené škody a použité metody, jako jsou např. přímé okrádání veřejných rozpočtů nebo konkrétních osob či poskytování rozličných nelegálních služeb. Podstatou druhého mechanismu fungování je úsilí své aktivity co nejlépe ochránit a skrýt. Jedná se o využívání nesehnatelných sledovatelných komunikačních prostředků, znaků legalizace výnosů z trestné činnosti. Nedílnou součástí těchto aktivit bývá i pronikání do orgánů činných v trestním řízení či kontrolních institucí s cílem získání vlivu na chod naší společnosti (MVČR, Odbor bezpečnostní politiky 2018: 3).

Mezi hlavní trendy organizovaného zločinu dle MVČR patří rostoucí podíl hospodářské kriminality a kybernetické kriminality, přesun aktivit k méně nápadným a sofistikovanějším druhům trestné činnosti, používání šifrovaných nástrojů a prostředí internetu pro komunikaci zločineckých skupin, rostoucí spolupráce zločineckých skupin

na mezinárodní úrovni. Pachatelé pro trestnou činnost využívají služeb profesionálních právníků, účetních a též zapojují právnícké osoby. Vnitrostátní spolupráce relevantních orgánů je na dobré úrovni. Důraz je kladen na zlepšení mezinárodní spolupráce zejména v rámci institucí jako je Europol, Interpol, Eurojust a díky styčným důstojníkům (MVČR, Odbor bezpečnostní politiky 2018: 26).

4.1.1 Boj proti organizovanému zločinu na území ČR

Organizovaný zločin funguje samozřejmě i na území České republiky. Ministerstvo vnitra ČR dlouhodobě takticky řídí a koordinuje národní politiku boje proti organizovanému zločinu. Jedním z hlavních úkolů je zpracování Koncepce boje proti organizovanému zločinu. Na základě analýzy stávající situace se vytváří opatření k posilování náležitých podmínek a nástrojů bezpečnostních sborů. Na analytické činnosti se společně podílí Policie ČR, zpravodajské služby, Institut pro kriminologii a sociální prevenci a Ministerstvo vnitra.

Pro boj s organizovaným zločinem jsou vytvořeny vnitrostátní a mezinárodní orgány, které zabezpečují prevenci, objevování, objasňování a postihování organizovaného zločinu. Mezi složky zpravodajských služeb řadíme Bezpečnostní informační službu, Vojenské zpravodajství a Úřad pro zahraniční styky a informace. Boj proti organizovanému zločinu zabezpečují útvary Celní správy (Celní ředitelství za pomoci oddělené operativní dokumentace, odbory pátrání Generálního ředitelství cel, Služby operativní podpory a Služby technické podpory) a Policie České republiky (Útvar odhalování organizovaného zločinu, Útvar pro odhalování korupce a finanční kriminality a Národní protidrogová centrála za podpory Útvaru speciálních činností a Útvaru zvláštních činností). Specifickým subjektem je Útvar rychlého nasazení, který se nezabývá vyšetřováním, ale zatýkáním zločinců (MVČR, Odbor bezpečnostní politiky 2019b).

4.1.2 Mezinárodní spolupráce v boji proti organizovanému zločinu

Charakteristickým znakem organizovaného zločinu je mezinárodní pole působnosti a nadnárodní charakter zločineckých organizací. Česká republika je členem několika mezinárodních společenství. Zahraniční spolupráce je klíčovým nástrojem boje proti organizovanému zločinu. Na mezinárodních debatách zastupují Českou republiku především zaměstnanci odboru bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra.

Jde o Evropskou unii, Radu Evropy a Organizaci spojených národů (MVČR, Odbor bezpečnostní politiky 2019b).

4.2 Charakteristika organizovaných zločineckých skupin na území ČR

Stejně tak jako v ostatních právních oblastech, tak i u organizovaného zločinu dochází k diferenciaci subjektů. Patří sem celé organizace, konkrétní pachatelé a jejich oběti. V České republice je v zákoně č. 40/2009 Sb. (trestním zákoníku) definován pojem „organizovaná zločinecká skupina“ jako „společenství více osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, která je zaměřena na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti“ (§ 129 trestního zákoníku). Kromě toho zákon zná též pojmy „účast na organizované zločinecké skupině“ (§ 361 trestního zákoníku) a „pachatel trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny“ (podle § 107 trestního zákoníku).

Mezi hlavní typy organizovaných zločineckých skupin, které působí na území České republiky dle MVČR, patří:

4.2.1 Tuzemské organizované skupiny

Jedná se o skupiny, které mají velmi dobrou znalost prostředí a disponují vysokým korupčním potenciálem. Předmětem jejich činnosti jsou téměř všechny druhy zločineckých aktivit, avšak vůdčí úloha spočívá v oblasti kriminality spojené s veřejnými zakázkami a dotacemi. Časté je jejich napojení na osoby, které se pochybují v oblasti daňového a právního poradenství, a především na osoby ze státní správy s rozhodovací pravomocí. Takto vytvořené kontakty jsou dále zneužívány k uskutečňování kriminálních zájmů, zakrývání nelegálních aktivit, dosazování loajálních osob do orgánů státní správy nebo dokonce do orgánů činných v trestním řízení (MVČR, Odbor bezpečnostní politiky 2018: 28).

4.2.2 Mezinárodní organizované skupiny

Často se jedná o skupiny, které jsou formovány na základně národnostní příslušnosti. V České republice mezi hlavní etnicky založené skupiny patří ruskojazyčné, vietnamské, balkánské a čínské organizované skupiny (MVČR, Odbor bezpečnostní politiky 2018: 28).

4.2.3 Smíšené skupiny

Tyto skupiny se zaměřují na realizaci trestné činnosti ve státech s nejméně účinnou legislativou. Páchanou trestnou činnost přizpůsobují podle aktuálních podmínek daného státu. Nedílnou součástí jejich aktivit je mezinárodní prvek, který je nutnou podmínkou daňových podvodů a nelegální migrace atd. (MVČR, Odbor bezpečnostní politiky 2018: 28).

4.3 Rozdíly mezi skupinami organizovaného zločinu a gangy

Cejp uvádí typické znaky skupin organizovaného zločinu dle amerických autorů Kenneyho a Fickenauera takto:

- funkční organizovaná hierarchie,
- specializace úkolů ve skupině,
- pravidla mlčenlivosti,
- limitované členství (etnicky, kriminální minulostí apod.),
- zisky plynoucí z nelegálního podnikání,
- pořízování nelegálního zboží a služeb žádaných širokou populací,
- snaha o ovládnutí určité oblasti,
- používání násilí či jiných donucovacích prostředků,
- koncentrace moci v rukou vůdce skupiny,
- aktivity na mezinárodní úrovni,
- využívání kontaktů na veřejné činitele, veřejnou správu nebo na orgány zabývající se prosazováním práva, ekonomiku a sdělovací prostředky (CEJP, 2004: 15).

Vzhledem k tomu, že gangy jsou odlišné v každé společnosti a jejich variabilita je umocněna odlišnostmi teritoriálními, etnickými, kulturními, náboženskými a národnostními, existuje v dnešní době mnoho definic gangů. Někteří odborníci, zabývající se touto problematikou, jsou dokonce toho názoru, že univerzální definici gangu nelze vytvořit, neboť struktura a dynamika fungování gangů je velmi složitá a přesahuje možnosti vytvoření jednoznačné a zřetelné definice termínu gang (VEGRICHTOVÁ, 2017: 14). Moravcová uvádí definici gangu dle Bjerregaarda jako: *„Intersticiální skupinu vzniklou spontánně a následně integrovanou skrze konflikt. Je charakterizována následujícími typy chování: setkání tváří v tvář, neustálý pohyb prostorem jako jednotka, konflikt a plánování. Výsledkem tohoto kolektivního chování*

je vývoj tradice, vnitřní struktura, soudržnost, solidarita, morální uvědomění vůči skupině a vztah k určitému území“ (MORAVCOVÁ, 2012: 152).

V současnosti se výklady termínu gang shodují na vysvětlení, že se jedná o „*skupinu osob, zabývající se kriminalitou, přičemž člen takové skupiny je nazýván gansterem* (VEGRICHTOVÁ, 2017: 14).

Kromě uvedených charakteristik gangu existují některé významné odlišnosti znaků gangu oproti znakům, které určují typické skupiny organizovaného zločinu. Gangy bývají obvykle vázány na specifické prostředí či lokalitu, ve které působí. Obvykle vykazují nižší stupeň organizovanosti a hierarchizace, vyznačují se menší stabilitou. Motiv dosažení stálých vysokých zisků nebývá při založení a v následné činnosti základní, naopak může převažovat motiv autority či dominance v určitém prostředí spojený s motivem vnitřní solidarity, ochrany a jistoty, kterou gang svým členům poskytuje. Zejména u motocyklových gangů může být primární hodnotou příslušnost ke gangu sama o sobě, což souvisí i s poměrně charakteristickým znakem gangu. Příslušnost k určitému gangu bývá veřejně přiznávána, především prostřednictvím různých symbolů přímo manifestována, na rozdíl od přísné konspirace organizovaného zločinu. Kriminální aktivity vyvíjené na principu nabídky a poptávky sice mohou existovat, například při zapojení gangů do obchodování s drogami nebo zbraněmi. Věnují se zpravidla trestné činnosti menších rozměrů, například převažuje drobnější dealerství namísto mezinárodního obchodování s drogami. Oproti organizovanému zločinu je případná trestná činnost méně sofistikovaná, méně zakonspirovaná a kvalifikovaná, vede k přímočařejšímu jednání s použitím násilí. Krycí a zabezpečovací činnosti včetně korupce nejsou pro činnost gangů charakteristické, naopak konflikt gangu s veřejnou mocí bývá otevřený (CEJP, 2004: 26-27).

I přes různé výše uvedené odlišnosti mohou zločinci pro své účely a výkon určitých činností (dealerství, loupeže nebo násilné akce) některé gangy využívat. Není vyloučen vývoj některých gangů směrem ke kriminálním organizacím v podobě organizovaného zločinu, a proto lze gangy do určité míry označit jako jednodušší vývojovou formu organizovaného zločinu, případně jako jeden ze zdrojů.

5 MOTORKÁŘSKÉ GANGY

Nezákonné motorkářské kluby neboli OMC představují nedílnou součást kriminálního prostředí po celém světě. Motocyklové kluby psanců jsou jedny z nejvíce rozrůstajících se klubů na světě. Synonymem pro označení OMC je označení 1%, protože představují jednu setinu procenta motocyklových jezdců, která nedodrží zákon. Tento termín odkazuje na výrok bývalého prezidenta Americké motocyklové asociace, který řekl, že 99 % motorkářů jsou sporádaní, zákony dodržující občané. Následně se rebelující, kontroverzní motorkáři, začali hlásit ke zbývajícímu jednomu procentu, kteří toto označení považují za výjimečné (VEGRICHTOVÁ, 2017: 100).

OMC jsou diametrálně odlišné od všech ostatních motorkářských organizací, řídí se svými pravidly, mají své vlastní tradice, zvyky a žijí svým vlastním životem. Do těchto klubů bývají přijímáni pouze muži, a to po velmi složitém výběru a často po dlouhé zkušební době, aby se zabránilo infiltraci policejních důstojníků. Stává se, že některé gangy, i když ne všechny, žádají, aby nováčci, než si zaslouží svůj „znak“ (bunda nebo kožená vesta, na níž je vyšito jméno a logo klubu a domovská příslušnost), „udělali kosti“ (spáchali vraždu nařízenou gangem). Ve své podstatě je MC klub svým členům tzv. druhým domovem. Na oplátku klub očekává 100% oddanost svých členů i čekatelů, kterou si zajišťuje pomocí vynucování pravidel gangu a tresty - od vypálení klubového tetování po popravu za přestupek spáchaný proti pravidlům klubu (VEGRICHTOVÁ, 2017: 101-102).

Mezi největší, nejznámější a nejobávanější „outlaw“ motorkářské kluby na světě patří dle Vegrichtové a Lorence:

- **Outlaws MC** (Psanci), jehož počátek se datuje od roku 1935 a vznikl v jednom baru na Route 66, ve státě Illinois. Jeho působištem je USA a dalších 18 států po celém světě. Mezi jejich spojence patří Bandidos, Mongols, Pagans, Chicago Outfit. Nepřátelské vztahy mají s Hells Angels, Sons of Silence.
- **Pagan's MC**, zjednodušeně The Pagans (Pohani), založil Lou Dobkin v roce 1959 v Marylandu v USA. Jejich působištem je především východní pobřeží USA. Mezi spojence lze zařadit Bandidos, Mongols, Outlaws. K nepřátelským klubům patří Hells Angels, Warlocks.
- **Bandidos MC** (Banditi) založil Don Chambers v roce 1966 v Texasu. Dnes existuje téměř 210 poboček v 22 zemích světa. K spojeneckým klubům patří Mongols,

Outlaws, Pagans, Vagos. Naopak nepřátelské vztahy mají s Hells Angels, Sons of Silence.

- **Mongols MC** (Mongoli) založili v roce 1969 hispánští veteráni z války ve Vietnamu, kterým byl pro jejich rasový původ odepřen vstup do Hells Angels. Z historického hlediska jsou úhlavními nepřáteli Hells Angels.
- **Hells Angels**, (Pekelní andělé), existují od roku 1948 v Californii. Je jedním ze tří největších tzv. „outlaw“ vedle Bandidos MC a Outlaws MC. Momentálně má gang několik tisíc členů, 230 samostatných skupin ve 27 zemích na 6 kontinentech. Výše uvedená čtveřice OMC tvoří jakousi koalici proti Hells Angels. Jejich válka proti společnému nepříteli sice může vynášet spoustu vyhraných bitev, ale legendě „motorkářského gangu“ prvenství vzít nemohou. Mezi spojenecké kluby Hells Angels patří Aryan Brotherhood a Warlocks.
- **Zulus MC**- jedná se o ojedinělý černošský motorkářský gang, založen v roce 1969 (LORENC, 2009, VEGRICHTOVÁ, 2017: 103).

5.1 Symbolika motorkářských gangů

Vyobrazení motorkářského psance jako zarostlého, do kůže oblečeného volnomyšlenkáře na motorce se zrodil na konci čtyřicátých let minulého století. Stereotypní vnímání motorkáře je však v dnešní době chybné, neboť motorkářské gangy ujistily, že tulácký vzhled, dlouhé vlasy, rasistické symboly a nošení barev vyvolává zbytečně zvýšený zájem policie. Pro splynutí s davem v civilním oblečení je v současné době typický představitel motocyklového gangu slušně vypadající a vhodně oblečený muž, pracující jako úředník, bankéř nebo právník. Jejich nebezpečnost a krutost však nijak nepozbyla intenzity. Pro zvýšení prestiže a společenského statusu v jejich vlastním prostředí, provádějí šokující a odporné činy (SYNECKÝ, 2002: 2).

Nejdůležitější pro každého člena jakéhokoliv klubu jsou jeho city vůči barvám, klubu a respekt. Druhou prioritou je bezesporu motocykl. Je to jejich druhý nejvzácnější majetek a symbol postavení. Dojde-li k jeho zničení nebo odcizení členem soupeřícího gangu, výsledkem není pouze ostuda, ale může to být důvod k vyloučení z klubu. Třetí nejdůležitější věcí může být pes nebo jeho družka, manželka. Jelikož ženy v OMC mají prakticky nulové postavení, jsou často pouze „zbožím“ ve společném vlastnictví OMC. Na akcích pořádaných OMC, mají ženy na svých barvách nápis například „property of Hells Angels“, což lze přeložit jako „vlastnictví Hells Angels“ (SYNECKÝ, 2002: 9,13, VEGRICHTOVÁ, 2017: 104, 105, 112).

V mnoha podobách tetování nebo třeba odznaků je symbolizována bělošská nadřazenost, což je důvodem, proč se členem OMC gangu nemůže stát někdo jiný než běloch. Jelikož propagace fašismu je v mnoha zemích, především v Evropě, velmi přísně sledována, členové se od ní na veřejnosti distancují, aby nebyla záminkou k zásahu policie proti členům OMC (SYNECKÝ, 2002:10, VEGRICHTOVÁ, 2017: 103).

Schopnost vyšetřovat trestnou činnost gangu znesnadňuje určitý typ flexibility fungování gangu. Princip fungování spočívá v tom, že vysílají členy z jedné zeměpisné oblasti do jiné a z jedné pobočky do druhé. Vzhledem k jejich extrémně hluboké oddanosti klubu je velmi těžké, až prakticky nemožné, infiltrovat se nebo proniknout do sídla klubu a moci tak odhalit tok pašovaného zboží (kontrabandu) mezi jejich pobočkami. Vzhledem k volnému pohybu psanců mezi pobočkami je dopadení člena gangu, který uprchne před soudním stíháním, velmi obtížné (SYNECKÝ, 2002:11).

Znám je “kodex odvety“ proti všem, kdo se gangu postaví. Odveta může mít různé podoby od napadení až po vraždu. Jak je již výše uvedeno, tyto kluby mají své tradice, řády a pravidla, kterými se řídí a obhajují je za každou cenu. Není výjimkou, že zabití jednoho člena určitého 1% klubu trestá klub zabitím čtyř členů jiného klubu apod. „*Jeden na všechny, všichni na jednoho*“ znamená, že *když se rvete s jedním Pekelným andělem, rvete se s náma se všema*“ (BARGER, 2004: 33).

5.2 Organizační struktura

R2: „*Líbí se mi jejich hierarchie, pravidla a disciplína členů. Nelíbí se mi to, že činnost těchto klubů spočívá ve velké míře v protizákonných a protiprávních aktivitách.*“

Výrazný odkaz na armádu se v rámci OMC projevuje nejen v některých symbolech, vybavení, ale především ve vojenské organizační struktuře a hierarchii. Tato neotřesitelná a poměrně stabilní veličina tvoří téměř shodný charakteristický profil každého gangu. Hlavní posty, které tvoří vedení klubu, jsou prezident, viceprezident, jednatel a pokladník, ostatní zastávají roli řadových členů. Každá z těchto pozic má své jasně stanovené specifické úkoly, povinnosti a je volena členy klubu (VEGRICHTOVÁ, 2017: 106-111).

Dle Syneckého a Vegrichtové organizační strukturu velkého mezinárodního OMC gangu tvoří:

- **Celonárodní prezident.** Často se jedná o zakladatele klubu, který má kolem sebe vybranou skupinu jednotlivců, kteří jsou odpovědni pouze jeho osobě, plní funkce osobní strážce a organizačních vymahačů. Ve většině případů dělá konečná rozhodnutí ohledně veškerých klubových záležitostí.
- **Teritoriální či oblastní zástupci.** Lze je nazývat viceprezidenty, kteří jsou odpovědni za oblast, která jim byla svěřena. Povinností je např. vypořádání se s veškerými problémy, které místní pobočky nejsou schopné vyřešit. Problém týkající se celého klubu je obvykle podstoupen na celonárodní ústředí.
- **Celonárodní tajemník – pokladník.** Zodpovídá za hospodaření s klubovými penězi a za vybírání „členských příspěvků“ od místních poboček. Mění stanovy klubu, vypracovává jejich nové návrhy. Zapisuje průběh schůzí a dělá záznamy všech schůzek v ústředí a schůzek oblastních činitelů.
- **Celonárodní vymahač.** Zajišťuje plnění rozkazů celonárodního prezidenta. Plní funkci prezidentova osobního strážce, trestá za klubovní přestupky či zodpovídá za vrácení klubovního znaku člena, který z klubu vystoupil. Znamé jsou případy, kdy bývalému členovi „odstraní“ klubovní tetování.
- **Prezident pobočky** (angl. President). Jedná se o člena OMC, který má přirozenou autoritu a schopnost vést skupiny a organizovat její činnost. Prezident ručí a odpovídá za své členy. Prezident pobočky může využít své právo veta a rozhoduje s konečnou platností o veškerých záležitostech a členech pobočky. Označení hodnosti na vestě je PRES.
- **Viceprezident pobočky** (angl. Vice-president). Je tzv. pravou rukou prezidenta, kterého v době nepřítomnosti zastupuje. Většinou je vybrán prezidentem a je pravděpodobným následníkem do jeho funkce. Označení hodnosti, kterou zastává, je uvedeno na vestě zkratkou V. PRES.
- **Sekretář – pokladník** (angl. Secretary – Treasurer). Označení na vestě je SECT'Y, TREAS. Člen teritoriální pobočky, který má nejlepší písářské dovednosti. Zaznamenává průběh schůzí pobočky, vybírá členské příspěvky a pokuty. Odpovídá za placení všech výdajů pobočky.
- **Ochránce pořádku** (angl. Sergeant-at-arms). Klubovní vymahač dané pobočky, který je zpravidla nejsilnějším členem a je naprosto oddán prezidentovi.

Vykonává na svých spolučlenech tresty bitím v případě, že porušili klubovní pravidla. Udržuje pořádek na schůzích, shromážděních a jízdách výpravách. Označení na vestě má SGT.at ARMS.

- **Kapitán jízdy** (angl. Road Captain). Je zodpovědný za organizování motocyklových jízd (tzv. runs), zajišťuje logistiku během těchto událostí, především vytyčuje na mapách trasy, zařizuje zastávky pro čerpání pohonných hmot, stravování, údržbu nebo nosí klubové peníze, které v případě potřeby využije k složení kauce. Na vestě má uvedenou hodnotu ve zkratce ROAD CAPT.
- **Členové** (angl. Members). Řadoví, plně přijatí členové gangu. Jsou známí jako „bratři“. Musí platit roční poplatek určený na provoz skupiny. OMC gangy mají omezený počet členů, z důvodu větší kontroly nad záležitostmi gangu. V případě, že je gang příliš rozsáhlý, dělí se na různé pobočky dle zeměpisné oblasti, ve které členové gangu působí. Mají týdenní schůzky zvané „church“ (bohoslužba, kostel), na nichž se probírají záležitosti chodu pobočky.
- **Nomádi** (angl. Nomads). Kočovní člen klubu, se statusem plnohodnotného člena, který nemá stálý chapter, proto mezi nimi cestuje a je považován za řádného člena pobočky, v níž se zrovna nachází. Vyznačují se tím, že ve spodní části barev má znak domovenky NOMAD.
- **Čekatelé** (angl. Prospekts). Chtějí-li se připojit ke gangu, začínají jako čekatelé a nemohou nosit kompletní logo klubu. Nosí pouze vestu s obloukovitým emblémem označení místa, odkud pochází. Emblém je umístěn v dolní části vesty. Nejprve probíhá iniciační období, které trvá i šestnáct měsíců, kdy nováčci musí prokázat loajalitu pobočce spácháním určitých trestných činů nebo plněním specifických úkolů, např. hlídají motorky, když jdou členové gangu do baru, hlídají základnu atd. Mnohé OMC vyžadují, aby se čekatel před zraky svědků dopustil těžkého zločinu s cílem vyloučit možnost infiltrace člena ze strany policie. Čekatel potřebuje hlasy plnohodnotných členů, aby se jím mohl také stát. Dokud není zvolen, nemá hlasovací právo, neobdrží své barvy.
- **Flákači** (angl. Hang-arounds). Jedinec, který nemůže nosit žádné nášivky na vestě, musí získávat zásluhy pro povýšení vykonáváním podřadných úkolů.
- **Podporovatelé** (angl. Supporters). Nemají žádnou oficiální pozici v klubu, ale jsou součástí jeho okolí.
- **Čestní přátelé**. Jde o osoby poskytující služby gangu (kupříkladu advokáti, ručitelé kaucí, vlastníci obchodů s motocykly, vlastníci demoličních skládek).

Nemají hlasovací právo, nemohou se účastnit klubovních schůzí, nenosí ani klubové barvy. Mohou se účastnit aktivit pořádaných gangem (mejdanů, vyjížděk, oslav, svateb, pohřbů, zahajování sezóny a mnohých dalších) (SYNECKÝ, 2002: 5-7, VEGRICHTOVÁ, 2017: 109-110).

Nášivky označující hodnost jsou umístěny na přední straně vesty vlevo (viz podkapitola Motorkářské symboly).

5.3 Jízda

R1: „...chtěli, abych jel jako první, a ten první to má vlastně z té cesty nejhorší, protože ten prakticky z cesty nemá nic. Hlídáš provoz, hlídáš směr, hlídáš hlavně, kolik máš lidí za sebou, nesmíš nikoho ztratit. Když přestaneš počítat motorky za sebou, tak se ti může ztratit člověk a můžeš to zjistit po 100 km třeba. Na další zastávce a ta může být až po 100 km a to může být průser.“

Jízda, tzv. run, je vyjížd'ka skupiny motorkářů buď z jedné pobočky, nebo řady poboček, která jede ze zvláštního důvodu na oficiální cestu. Organizaci, tedy zajištění plánu trasy, čerpání pohonných hmot, stravování či ubytování, má v kompetenci kapitán jízdy. Motocykly jedou v dvoustupu a zpravidla nepřekračují nejvyšší dovolenou rychlost. Motocykly nemohou přepravovat kartóny piva, spací pytle, nezákonné zbraně, drogy. K tomuto účelu slouží doprovodné (havarijní) vozy, ve kterých jsou zbraně a drogy pečlivě ukryty. Havarijními vozy mohou být dodávkové vozy, kamiony, pickupy, osobní automobily nebo upravené autobusy, které řídí čekatelé nebo ženy. Posádka vozů bývá vybavena radiopřijímači policejních frekvencí a prostřednictvím mobilních telefonů předává zprávu kapitánovi jízdy (SYNECKÝ, 2002: 12).

Jak Synecký uvádí, je formace a sestava během jízdy přísně stanovena.

- Prezident jede v čele formace ve středu vozovky.
- Kapitán jízdy jede taktéž v čele formace vedle prezidenta, na straně krajnice vozovky.
- Členové, kteří jsou oděni v plných barvách, včetně vice-prezidenta, tajemníka-pokladníka, jedou ve dvoustupu za prezidentem a kapitánem jízdy.
- Ochránce pořádku jede v poslední řadě řádných členů na straně krajnice po pravé straně.
- Čekatelé jedou ve dvoustupu za řádnými členy, kteří jsou oděni v barvách.
- Společníci jedou ve dvoustupu za čekateli.

- Asistent kapitána jízdy je jmenován v případě, že je jízda dostatečně početná a je posledním mužem ve formaci na straně u středu vozovky (SYNECKÝ, 2002: 12).

5.4 Ženy v OMC

Jak autor výše uvádí, členství v OMC je pouze mužskou záležitostí, a ženy mají někdy nižší společenský status. Ženy jsou brány pouze jako věci na hraní, všeobecně jsou kupovány, prodávány, směňovány nebo darovány mezi členy klubu. Často jsou oběťmi, které jsou nuceny k pouličnímu prodeji drog, k prostituci, nezářídka jsou vystavovány fyzickému násilí. Navzdory hrubému a násilnému zacházení se ženami v OMC se jich v blízkosti klubů pohybuje velké množství. Nejspíš je přitahují motorkáři jako takoví svou mužností, způsobem života, který představují, a v neposlední řadě i vzrušení, které společenská subkultura motorkářů přináší. OMC gangy si ženy vybírají především v barech, mezi stopačkami, děvčaty na útěku z domova, kterým nabídnou výše zmiňovanou vidinu vzrušujícího života (SYNECKÝ, 2002: 13-14, VEGRICHTOVÁ, 2017: 104-105).

Ženy, které slouží přímo jako zdroj příjmu, nejčastěji pracují jako servírky v topless barech, kde pobízí návštěvníky ke konzumaci alkoholu, striptérky, prostitutky, dealerky drog a „volavky“, které vtahují zákazníky do léčky, v níž jsou surově zbiti, okradeni členy gangu. Další oblastí, v níž jsou ženy využívány, je získávání zpravodajských informací. Pracují jako zaměstnankyně v telefonních společnostech, na okresních a státních úřadech nebo v archivních odděleních policejních sborů (SYNECKÝ, 2002: 13-14).

Ženy, které oddaně následují konkrétní OMC gang, jsou stejně jako samotní členové velmi nebezpečné. Nosí často zbraně a drogy ve svých kabelkách, taškách nebo přímo u sebe, aby pomohly motorkářům, kteří mají z jakýchkoliv důvodů zakázáno mít u sebe zbraň. Ženy jsou řádně instruovány, jak se zbraní a drog zbavit v případě, že se blíží policie (SYNECKÝ, 2002: 13, VEGRICHTOVÁ, 2017: 104).

Ženy v OMC jsou rozděleny do dvou kategorií:

- „Party girls“, tzv. dívky na pobavení, jsou vlastnictvím OMC. Musí být kdykoli připravené mít sex s jakýmkoliv členem klubu. Dále jsou především využívány jako zdroj příjmů, jak je již výše zmíněno. Nejsou členkami OMC klubu, mohou však nosit barvy klubu s nápisem „property of (majetek)...“, za čímž následuje jméno klubu (SYNECKÝ, 2002: 14, VEGRICHTOVÁ, 2017: 104).

- „Old ladies“, tzv. staré dámy, které jsou oficiálními partnerkami (manželkami) členů OMC. Nicméně mohou být předmětem prodeje, směny nebo prohrané sázky, jak je uvedeno výše v textu. „Old ladies“ poskytují motorkářům místo k bydlení, trvalé bydliště, aby mohli pobírat sociální podporu. Při jízdě „run“ řídí doprovodné vozy. „Old lady“ není oficiálním členem OMC, nemůže se účastnit klubových schůzek. Patří jednomu členovi klubu, který má na ni jakékoliv nepsané právo. Mohou nosit barvy klubu, ale pouze s nápisem motorkáře, jemuž patří. Označení se nachází na obloukovém emblému ve spodní části barev (SYNECKÝ, 2002: 14, VEGRICHTOVÁ, 2017: 105).

Málokdo si dovolí vztáhnout ruku na něčí partnerku, přítelkyni, manželku ve zlém, nebo naopak v dobrém úmyslu. Začít si se zadanou dívkou či ženou předpokládá totiž velkou nepříjemnost. „*Dáváme si bacha, aby se ženy, který s náma jezdí na jízdy, chodí k nám do klubovny na mejdany nebo se s náma prostě stýkají, cítily stoprocentně v bezpečí. Sáhněte na ženskou Pekelného anděla a riskujete hněv nejen toho jednoho člena, ale celého klubu*“ (BARGER, 2004: 79).

5.5 Rekrutace

Rekrutace nových členů probíhá v prostředí sympatizujících motorkářských klubů, které tak vytváří početnou základnu přívrženců a podporovatelů. Některé gangy přímo vyžadují, aby členové minoritních motorkářských klubů nosili jejich loga a znaky k vyjádření podpory. Výměnou za tuto počtu vyžadují gangy po členech poddajných klubů pravidelné měsíční placení daní a speciální poplatky. Odmítnutí nosit příslušnou nášivku s logem dominantního gangu vede k sérii zastrašování a násilí. Členství v gangu je vždy podmíněno různými formami násilí a agrese. Během posledních několika let byl zaznamenán vzrůstající trend zapojení členů motorkářských gangů v seriózních úřednických profesích. Mezi podnikatelské aktivity motorkářských gangů patří servisní činnosti, bezpečnostní služby, služby v oblasti stavebnictví, tetovací studia, opravy motocyklů, bary a erotické kluby (VEGRICHTOVÁ, 2017: 107-108).

5.6 Motorkářské gangy a kriminalita

S postupem času se z předních OMC staly velmi sofistikované strukturované kriminální organizace. Znatelný je posun a odklon od nenucené, manifestační a expresivní formy násilí směrem k plánované a definitivní formě. Jeden z aspektů, který odlišuje motorkářské gangy od ostatních syndikátů organizovaného zločinu, je ten, že mají odnože

nebo větve mezinárodně až celosvětově rozšířené a žádná zločinecká organizace není natolik rozšířená jako tyto nejsilnější motorkářské gangy (PARKER, 2016: 16, VEGRICHTOVÁ, 2017: 109).

Organizovaný zločin především dbá na konspiraci svých aktivit. Obecně kriminalita gangů postrádá propracovanost doprovodných a zabezpečovacích akcí, která je typická pro organizované zločinecké struktury. O fungování OMC jako organizovaném zločinu v žádném případě nepochybuje Synecký, který hovoří o kriminalitě prováděné motocyklovými gangy jako o kriminalitě v globálním měřítku. Především druhy trestné činnosti, kterých se dopouštějí, toto vyjádření potvrzují.

Mezi typické trestné činy OMC dle Syneckého patří:

- **Distribuce narkotik.** OMC distribuují a používají většinu všech forem narkotik. Trh s narkotiky OMC a jeho členům přináší jeden z největších příjmů, proto jsou tyto trhy velmi ostře střežené a mezi OMC gangy jsou často důvodem ke krvavým střetům. Členové OMC mají přísný zákaz konzumace drog. V případě přistižení při užití drog ztrácejí klubovní znak a jsou z klubu vyloučeni.
- **Pašování zbraní.** Držení, přeprava a prodej zbraní společně s různými formami výbušnin jsou po drogách další významnou oblastí trestné činnosti OMC.
- **Prostituce.** Aktivita, která přináší OMC a jejich členům nemalé každodenní příjmy. Jedná se o činnost, kterou poskytují jako eskort servis, dále v klubovních masérských salónech nebo se jedná o běžnou prostituci na ulicích. OMC využívá prostitutky také ke kompromitování vytypovaných lidí (soudci, politici, policisté a další) a pro získávání informací. Pro OMC pracují často i nedobrovolně.
- **Krádeže motorových vozidel, včetně motocyklů, pojišťovací podvody.** Nejstarší z trestných činností OMC jsou krádeže motocyklů. Jedná se o prodej součástek, falšování dokumentace a prodej celých motocyklů. Distribuce zcizených motocyklů je velmi propracovaná. OMC mají své vlastní opravny motocyklů, které se často stávají místem pohybu jejich členů, dále místem pro prodej zcizených součástek a falšování jejich původních charakteristik. S tím úzce souvisí další trestná činnost gangů, pojistné podvody. Do systému veřejné správy a pojišťovnictví dosazují své lidi, kteří fiktivně registrují luxusní vozidla a motocykly, které následně hlásí jako zcizené.

- **Styky s mafií.** Členové OMC jsou najímáni jinými zločineckými skupinami k vymáhání dluhů nebo k vraždám, o čemž svědčí výpovědi členů gangů a osobností organizovaného zločinu, kteří se rozhodli vypovídat ve prospěch obžaloby.
- **Legalizace zisků z nezákonné činnosti prostřednictvím zákonných podniků.** Většina velkých OMC využívá část zisků z trestné činnosti k investování do zákonných podniků (opravny motocyklů, demoliční skládky, masérské salóny, investiční podniky, činžovní domy, rekreační hotely, odtahové firmy, bezpečnostní agentury, cateringové agentury, bary).
- **Trestné činy za účelem zisku.** Jde především o vydírání, vloupání, falzifikování, padělání, zpronevěru, zhárství či lichvu.
- **Trestné činy bez účelu zisku.** Jedná se hlavně o sexuálně orientované činy, krádeže, ničení majetku, nedovolené ozbrojování, únosy za účelem znásilnění.
- **Další trestné činy.** Mezi další trestné činy patří třeba útok na veřejného činitele, bránění výkonu policejní práce, zastrašování svědků (SYNECKÝ, 2002:3-5, MVČR, Odbor bezpečnostní politiky 2018: 28).

Výše uvedené skutečnosti jsou důvodem, že některé bezpečnostní a policejní orgány po celém světě považují OMC a jejich aktivity za velmi závažnou bezpečnostní hrozbu.

6 BEZPEČNOSTNÍ ASPEKTY SOUVISEJÍCÍ SE SCÉNOU MOTORKÁŘSKÝCH KLUBŮ V ČR

Jelikož se změnily zločinecké aktivity OMC od drobných kapesních krádeží, pouličního prodeje drog a prostituce k organizované nelegální distribuci a obchodu se zbraněmi a drogami, různým daňovým podvodům, legalizaci výnosů z trestné činnosti a násilným trestným činům (nájemné vraždy), jsou bezpečnostní rizika ve vztahu k motorkářským klubům opodstatněné. Tento fakt potvrzuje řada spáchaných a odhalených závažných zločinů, především ze strany 1% MC, převážně na území USA, ale i v dalších státech, a jednak to, že jsou označovány jako závažná bezpečnostní hrozba. Například v některých německých spolkových zemích byly provedeny rozsáhlé policejní zásahy proti OMC a na základě působení a kriminálních aktivit zakázány místní pobočky Hells Angels MC pod hrozbou pokuty a uvěznění. V roce 2019 berlínský soud poslal na doživotí vězení osm členů motorkářského gangu Hells Angels, kteří byli odsouzeni za společně spáchanou vraždu z roku 2014 (ČTK, 2017, ČTK, 2019).

Dokument Koncepce boje proti organizovanému zločinu do roku 2023, vydaný v roce 2018, vnímá motorkářské gangy jako specifický prvek v rámci organizovaných skupin. Upozorňuje, že tyto gangy jsou navázány na celosvětově působící uskupení nejobávanějších motorkářských gangů (Hells Angels, Outlaws, Bandidos), a zároveň že dochází k zakládání lokálních odnoží. Dále potvrzuje skutečnost dominantního postavení Hells Angels Motorcycle Club Bohemia na našem území, byť na české motorkářské scéně působí do určité míry všechna výše zmiňovaná uskupení. Dále je zde zmíněno, že mezi motorkářskými kluby probíhá konkurenční boj o české území. K aktivitám OMC řadí, kromě násilných střetů, také drogovou trestnou činnost, hospodářskou kriminalitu, praní špinavých peněz, autokriminalitu a obchod s ilegálními zbraněmi. V koncepci se dále uvádí, že se počet členů 1% MC na území České republiky pohybuje okolo několika stovek takto organizovaných motorkářů (MVČR, Odbor bezpečnostní politiky 2018: 28).

Významným bezpečnostním aspektem je spolupráce mezi českými MC a zahraničními motorkářskými kluby. Na území ČR existují čtyři pobočky královského 1% Hells Angels MC Bohemia. Jedná se o Hells Angels MC Nomads (Karlovy Vary), Hells Angels MC Praha, Hells Angels MC Ostava a Hells Angels MC Ostrava. Hells Angels MC má v rámci celosvětové organizace Hells Angels MC World pobočky mimo ČR také v sousedních státech (Slovensko, Polsko, Německo, Rakousko).

Jelikož se stále jedná o jeden a ten samý motorkářský klub, mohou se pobočky Hells Angel MC z různých zemí podílet na společných aktivitách. Akcí, srazů a dalších událostí pořádaných Hells Angels MC Bohemia se proto mohou zúčastnit i členové z ostatních poboček okolních států, což představuje na základě charakteru a pověsti Hells Angels MC jisté bezpečnostní riziko. V roce 2005, 2010 se na území ČR konaly srazy Hells Angels, kterých se zúčastnilo přes 1500 členů Hells Angels z různých evropských zemí. Cizinecká policie v souvislosti s touto akcí zadržela některé motorkáře kvůli řízení pod vlivem drog či nelegálnímu držení zbraní a vykázala několik desítek cizinců, kteří byli v evidenci nežádoucích lidí a dostali výjezdní příkaz, aby okamžitě opustili území České republiky. Celkově lze říci, že i přes oprávněné obavy proběhly srazy v poklidu a bez výraznějších incidentů (BÁRTA, 2019: 51-52, ČTK, 2010a, ČTK, 2010b, ČTK, 2018a).

Na vyhodnocování bezpečnostních aspektů souvisejících se scénou motorkářských klubů v České republice se podílí velmi významný faktor, který spočívá ve vnímání, reakci a postavení příslušných odpovědných státních a bezpečnostních orgánů vůči nim. Forma reakce na tyto kluby může mít podobu různých provedených akcí proti českým 1% MC a jejich členům, zejména se jedná o vyšetřování a zatýkání členů, zátahy a razie. Dále mohou mít podobu různých zpráv a dokumentů státních a bezpečnostních orgánů, které se věnují problematice organizovaného zločinu a extremismu. Např. Zpráva o problematice extremismu z roku 2011 uvádí, že v Olomouckém kraji působily radikální motorkářské kluby. Jednalo se o Black Dragon MC a Vikings MC Přerov, spadající pod Hells Angels Bohemia, a nově příchozí Outlaws MC Czechia. Mezi kluby docházelo k násilným fyzickým střetům z důvodu faktického boje o nadvládu na území České republiky. Hells Angels MC a Outlaw MC jsou úhlavní nepřátelé a rivalové, ve světě vedou neustále boje o sféru vlivu, proto jako riziko byla vyhodnocena skutečnost, že členové motorkářských klubů disponovali kontakty na motorkáře z jiných evropských zemí (BÁRTA, 2019: 50-55, MVČR, Odbor bezpečnostní politiky 2012: 63-65). V roce 2012 opět docházelo k opakovaným konfliktům a střetům mezi znepřátelenými 1% MC na našem území. Dále docházelo v Jihomoravském, Olomouckém a Karlovarském kraji k určitému propojování mezi skupinami extrémní pravice a 1% motorkářskými kluby v oblasti, tzv. „obchodního“ vztahu (MVČR, Odbor bezpečnostní politiky 2013: 22,52).

Přítomnost klubů označených barvami mezinárodních 1% MC není na území České republiky vítána, neboť jejich existence v této malé zemi nic dobrého nepřinesla a není předpoklad, že nepřinese. Za zmínku stojí události z 6. 10. 2013 v Libině na Šumpersku.

Tento ozbrojený střet mezi Hells Angels MC a Outlaws představoval vyvrcholení souboje o nadvládu v rámci české motorkářské scény, který započal v roce 2010. Při střetu byli poraněni tři členové MC a jeden z členů Hells Angels MC Poland byl zastřelen (ČTK, 2013).

Další ze zásahů proti Hells Angels MC Bohemia a Cobra MC se odehrál v roce 2006. Jednalo se o relativně rozsáhlý zásah, který proběhl v Praze, Lubech, Žatci a dalších několika českých městech. Celkem se jednalo o dvacítku domovních prohlídek. Kvůli možné nebezpečnosti pachatelů zasahoval na několika místech i Útvar rychlého nasazení. Důvodem série razií byla loupež a útok na muže. Poškozený byl napaden nejenom údery pěstí a kopy nohou, ale při jeho napadení bylo užito i několika zbraní, jako je kovový obušek a baseballová pálka. Útok směřoval zejména na jeho horní část a hlavu. Muži bylo rovněž odcizeno zařízení na motocykl a jeho klubová vesta (KRIMI- PLZEŇ, 2016).

V neposlední řadě nelze opomenout samostatnou kategorii, která je propojena s českou scénou motorkářských klubů a bezpečnostními riziky, jsou jí Noční vlci MC (Night Wolves MC). Zpočátku se jednalo o klasický 1% MC klub, postupem času se z tohoto klubu stal v podstatě jeden z politických nástrojů Kremlu a politického režimu ruského prezidenta Vladimíra Putina. Proto je tento klub velmi často označován jako skupina sloužící ve prospěch Ruska a jeho státních zájmů, dále jako nástroj ruské dezinformační kampaně, šíření proruské propagandy, propagace ruského nacionalismu (ČTK, 2018b).

Z hlediska bezpečnosti České republiky je důležitá neustálá kontrola a znalost aktivit těchto rizikových skupin. Např. se stala významná událost spojená s Nočními vlky z roku 2018 na Slovensku, kdy v obci Dolná Krupá byla založena pobočka tohoto ruského klubu. Ruská vláda označuje slovenskou pobočku, která připomíná spíše vojenskou základnu se střelnicí či výcvikovým prostorem, jako evropskou centrálu Nočních vlků. Základnu využívá k výcviku také polovojenská domobranecká skupina Slovenští branci, která je dále v kontaktu s českou polovojenskou organizací Zemská domobrana (BÁRTA, 2019: 59, ČTK, 2018c, MVČR, Odbor bezpečnostní politiky, 2019a: 29).

7 NÁVRHY A DOPORUČENÍ PRO PRAXI

Především je nutno konstatovat, že tato oblast je pro policejní praxi velice složitá. Na základě výše uvedených skutečností a na základě prostudovaných materiálů autor hodlá popsat návrhy a doporučení pro praxi.

Autor se domnívá, že v první řadě je nutné vycházet z determinantů, které specifikují OMC. Jedním z nich je filozofie, kterou zastávají. Neuznávají totiž zákony společnosti a autority, které je představují. Dalšími ukazateli jsou kriminální minulost členů OMC a kriminální organizace, tvořící součást organizovaného zločinu.

Dále autor zdůrazňuje, že členy OMC, kteří nemají vestu, lze identifikovat podle tetování. Většina členů OMC má barvy, symboly a zkratky vytetovány na kůži. Například členové Hells Angels mají viditelné tetování na prstech ruky, symbolizující motto „Angels Forever, Forever Angel“ tedy zkratku AFFA. Další ukazatelem je tetování 1% v kosočtverci, tzv. diamantu.

V neposlední řadě je tedy zjištění a znalost alespoň některých barev a symbolů OMC skutečností, která umožní policistům v hlídkové službě vytvořit si představu o osobě, s níž jednají.

Ženy, byť nemohou být řádnými členkami OMC klubů, jsou jejich nedílnou součástí. Většina z nich slouží jako sexuální objekty, ale i přesto chovají ke klubu a jeho členům oddanost, která se projevuje i tím, že dobrovolně distribuují drogy, ukrývají zbraně u sebe, v kabelkách, a v případě nouze je neváhají použít.

Na základě výše uvedených ukazatelů a konkrétní situace, která může nastat v rámci prováděných kontrol, by měl být podle autora způsob jednání příslušníka policejních sborů přibližně takovýto:

- Policista je po profesionální a osobnostní stránce neustále autoritou.
- Jedná slušně v rámci právních zmocnění. Dává jasné, krátké a srozumitelné pokyny. Nepřipouští žádné diskuse.
- Pro ověření identity dle předložených dokladů vyžaduje sejmutí bezpečnostní helmy.
- Nedovolí volný pohyb po kontrolním stanovišti. Vydává pokyn k setrvání na motocyklu nebo u něho.

- V případě kontroly skupiny, je-li to možné, provádí kontrolu jednotlivě za současného znemožnění vizuálního kontaktu či jiného kontaktu mezi kontrolovaným a dalšími osobami. Nutné je neoddělovat muže od žen!
- V případě jakýchkoliv pochybností neváhá kontaktovat operační středisko, řídicího důstojníka atd.
- Po ukončení kontroly kontrolovaným osobám popřeje šťastnou cestu či např. příjemný pobyt v ČR, což je také projevem autority policisty.

ZÁVĚR

Cílem bakalářské práce bylo charakterizovat a analyzovat specifika motorkářské subkultury, především pak fungování motorkářských klubů, jejich vznik, organizační strukturu, hodnoty a symboly. Nedílnou součástí práce je autorův pohled na motorkářské kluby z hlediska kriminality a následné návody a doporučení pro praxi.

Autor hodlal vystihnout alespoň základní principy tohoto životního stylu motorkářů, neboť jeho záměrem nebylo postihnout všechny charakteristiky a problémy motorkářské subkultury, hodnotit chování, vyjadřování a další její specifika, neboť se jedná o velmi široké spektrum, které by stačilo na další vědeckou práci.

V druhé kapitole autor analyzoval subkulturu motorkářů, která představuje určitou skupinu lidí s určitými charakteristickými znaky. Motorkářství je životní styl celé skupiny směřující ke svobodě, volnosti a touze po dobrodružství. Tím se bezesporu liší pojetí motorkáře od motocyklisty. Nejdůležitějším prvkem subkultury motorkářů jsou symboly. Možnost nosit barvy představuje pro motorkáře nejvyšší symbol klubové odpovědnosti, hrdosti a bratrství. Nezřídka bývají důvodem k agresivnímu chování a příčinou vzniku konfliktů mezi motorkáři.

Poznatky o vzniku prvních motorkářských klubů ze skupin mužů ovlivněných světovými válkami, stručným vývojem klubů až do současnosti a jejich následným dělením a problematikou založení motocyklových klubů oficiální a neoficiální cestou autor popsal ve třetí kapitole. Vrchol, kam jedinec může v motorkářském světě dojít, je spatřován v příslušnosti k motocyklovému klubu. Způsob života 1% klubu nebo 99% je založen na stejných principech, bratrství, jednoty, hrdosti a hierarchie. Podmínky přijetí do klubu jsou velmi obtížné. Určitá uzavřenost, přísný řád a organizace uvnitř klubu je mnohými chápána za bezhlavou poslušnost a podřízení se vůdci skupiny. Vzhledem k tomu, že autor nemohl poskytnout relevantní a verifikované zdroje k historii MC v ČR, věnoval se především této problematice u zahraničních klubů, které působí i na území ČR.

Problematice rozdílnosti mezi skupinami organizovaného zločinu a gangy se autor věnuje v samostatné kapitole. Organizovaný zločin je jev, který má nadnárodní charakter, kde skupiny zločinců, v našem případě uskupení s přísným řádem a hierarchií, provádějí kriminální činy (vraždy, loupeže, přepadení, distribuce drog atd.). Cílem je záměrné, systematické a dlouhodobé dosahování maximálního zisku bez ohledu na prostředky, kterými bylo zisku dosaženo.

Právo nosit barvy je nejvyšší poctou pro motorkáře. Příslušnost k 1% klubu, existenci nejznámějších motocyklových gangů, jejich filozofii, strukturu, jejich kriminální činnosti a v neposlední řadě vztah motorkářů k ženám přibližuje pátá kapitola práce. Specifické postavení mají v motorkářském světě ženy. Nikdy nemohou být členy OMC klubů, neangažují se do klubových záležitostí. Přesto, že je s nimi převážně zacházeno jako s věcí k sexuálním aktivitám, jsou zneužívány k distribuci drog a k dalším trestným činnostem, spatřujeme u nich neskutečnou oddanost ke klubu a členovi, kterému patří. Celkově je tato subkultura založena na principech soudržnosti, bratrství a 100 % oddanosti všech členů klubu, jejichž prohřešky proti kodexu klubu jsou přísně trestány.

Ačkoliv by se mohlo zdát, že autor práci vedl jen v teoretické rovině, neboť nebyl proveden žádný výzkum, splnil stanovené cíle. Autor popsal a analyzoval chování, vztahy, postoje, hodnoty i normy členů motorkářské subkultury, a to za využití analýzy dostupných pramenů a získaných poznatků z nestandardizovaných rozhovorů. Objasnil diferenciaci vztahů v rámci subkultury motorkářů podle příslušnosti k některé ze skupin podle klubů či skupin motorkářů. A v neposlední řadě také obeznámil s tzv. jednoprocentními motorkáři a jejich možnými bezpečnostními aspekty na území ČR a trestnou činností v mezinárodním měřítku.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Literární zdroje

- BARGER, Ralph, 2004. *Hell's Angel: život a doba Sonnyho Barger a motocyklového klubu Pekelných Andělů*. Přelož. Zdeněk Milata. 1.vyd. Praha: Netopejř, 214 s. ISBN 80-86096-73-4.
- CEJP, Martin, 2004. *Organizovaný zločin v České republice III*. 1. vyd. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 177 s. Studie (Institut pro kriminologii a sociální prevenci). ISBN 80-7338-027-7.
- CHMELÍK, Jan, 2000. *Symbolika extremistických hnutí*. Praha: Armex, 113 s. ISBN 80-86244-14-8.
- JANDOUREK, Jan, 2001. *Sociologický slovník*. 1.vyd. Praha: Portál, 288 s. ISBN 80-7178-535-0.
- NICHOLS, Dave, 2010. *One percenter: legenda o motorkářích mimo zákon*. Přelož. Jiří Ulbrich. 1.vyd. Radomír Fiksa, 280 s. ISBN 978-80-903957-9-4.
- PARKER, R. J, 2016. *Hell's Angels bikers wars: masakr klubu Rock Machine*. Přeložil Gustav VIGATO. Praha: Bodyart Press, 109 s. ISBN 978-80-87525-44-9.
- PECKA, Emanuel, 2010. *Sociologie politiky*. 1. vyd. Praha: Grada, 240 s. Sociologie. ISBN 978-80-247-2793-6.
- SMOLÍK, Josef, 2010. *Subkultury mládeže: Uvedení do problematiky*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 281 s. ISBN 978-80-247-2907-7.
- VEGRICHTOVÁ, Barbora, 2017. *Gangy: vězeňské, pouliční a motorkářské*. Praha: Grada Publishing, 184 s. ISBN 978-80-271-0377-5.
- WILSON, Hugo, 1994. *Velká kniha o motocyklech*. 1. vyd. Praha: Gemini, 192 s. ISBN 80-858-2022-6.

Legislativní dokumenty

- *Trestní zákoník 40/2009 Sb. Zákon ze dne 8. ledna 2009*. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2009.
- RYŠÁVKOVÁ, Veronika, 2014. *Nový občanský zákoník úplně pro všechny*. Právo pro každého. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 304 s. ISBN 978-80-247-5157-3.

Elektronické zdroje

- BÁRTA, Tomáš, 2019. *Svět motorkářských klubů v České republice* [online]. Brno, Diplomová práce. Masarykova univerzita, Fakulta sociálních studií. Vedoucí práce Tomáš Šmíd. [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <https://is.muni.cz/th/>
- BARTUŠKOVÁ, Iveta, 2011. „Live to ride – ride to live“ – *Analýza motorkářské subkultury* [online]. Brno, Bakalářská práce. Masarykova univerzita, Fakulta pedagogická, Katedra sociální pedagogiky, Vedoucí bakalářské práce Jiří Němec. [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <https://is.muni.cz/th/up5ky/>
- BLACK DOGS - LAW ENFORCEMENT MOTORCYCLE CLUB 99%, 2021. *O klubu* [online]. [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <https://www.blackdogslmc.cz/o-klubu/>
- FRANK, BOLD, 2018. *Jak správně založit spolek* [online]. [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <http://frankbold.org/poradna/kategorie/obcanska-sdruzeni-zalozeni-fungovani-cinnost/rada/jak-spravne-zalozit-obcanske-sdr>
- MORAVCOVÁ, Eva, 2012. *Jak definovat a měřit členství v gangu* [online]. Praha, Data a výzkum - SDA Info 2012, Vol. 6, No. 2: 151-171. In: *Katedra sociologie Filozofické fakulty UK*. [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: http://dav.soc.cas.cz/uploads/7429da3f1095190bc7e2e0bad2ea47f0a7d6bfc2_DaV12_2_p151-171_Moravcova.pdf
- ČTK, 2010a. *Sraz Hells Angels skončil, obešel se bez problémů* [online]. Deník: 30. května 2010, [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: https://www.denik.cz/z_domova/sraz-hells-angels-skoncil-obešel-sebez-problemu-.html
- ČTK, 2010b. *Padesát cizinců sraz Pekelných andělů v Praze neuvidí, policie je vykázala* [online]. Idnes: 28. května 2010, [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: https://www.idnes.cz/zpravy/cernakronika/padesat-cizincu-sraz-pekelných-andelu-v-praze-neuvidi-policie-jevykazala.A100528_102946_praha_jav
- ČTK, 2013. *Motorkářské gangy si v Libině zřejmě vyřizovaly účty* [online]. Česká televize: 7. října 2013, [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <http://www.ceskatelevize.cz/zpravodajstvi-ostava/zpravy/245129-motorkarske-gangy-si-v-libine-zrejme-vyrizovaly-ucty/>
- ČTK, 2017. *Zátah proti motorkářskému gangu Hells Angels, v akci stovky policistů* [on-line]. Týden: 18. října 2017, [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW:

https://www.tyden.cz/rubriky/zahranici/evropa/zatahproti-motorkarskemu-gangu-hells-angels-v-akci-stovky-policistu_450755.html

- ČTK, 2018a. *Pekelní andělé slaví 70 let. Své kluby mají motorkáři Hells Angels i v Česku* [online]. Česká televize: 17. března 2018, [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2421805-pekelní-andele-slavi-70-let-sve-kluby-majimotorkari-hells-angels-i-v-cesku>
- ČTK, 2018b. *Ruští motorkáři Noční vlci přijeli do Prahy, na Olšanech se střetli s odpůrci* [online]. Reflex: 7. května 2018, [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <https://www.reflex.cz/clanek/zpravy/86962/rustimotorkari-nocni-vlci-prijeli-do-prahy-na-olsanech-se-stretli-s-odpurci.html>
- ČTK, 2018c. *Noční vlci si na Slovensku vybudovali vojenský komplex. Snímky ukazují tanky i prostor pro střelnici* [online]. Aktuálně: 20. července 2018, [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/nocni-vlci-slovensko-dolnakrupa/r~10ef2acc8bfc11e88a270cc47ab5f122/>
- ČTK, 2019. *Přísný trest za vraždu. Osm z deseti obviněných členů Hells Angel dostalo u berlínského soudu doživotí* [online]. iROZHLAS: 1. října 2019, [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/soud-hells-angels-dozivoti-vrazda-berlin-nemecko_1910012143_cen
- KRIMI-PLZEŇ, 2016. *Proti motorkářským gangům Hells Angels a MC Cobra zasahovala i URNA* [online]. Krimi-Plzeň: 24. ledna 2016, [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <https://www.krimiplzen.cz/a/fotogalerie-proti-motorkarskym-gangum-hells-angels-a-mc-cobra-zasahovala-iurna-2016-1-23-1240/>
- LORENC, David, 2009. *Velká pětka nejdrsnějších motorkářských gangů* [online]. www. Xman.cz, [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: http://xman.idnes.cz/velka-petka-nejdrsnestsich-motorkarskych-gangu-fl5-/xman-styl.aspx?c=A091016_152244_xman-styl_fro
- MINISTERSTVO VNITRA ČR, Odbor bezpečnostní politiky, 2003. *Zpráva o problematice extrémismu* [online]. Praha [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <https://www.mvcr.cz/soubor/extremismus-zprava-o-problematice-extremismu-2002.aspx>
- MINISTERSTVO VNITRA ČR, Odbor bezpečnostní politiky, 2012. *Zpráva ,o extrémismu a projevech rasismu a xenofobie na území České republiky v roce 2011, vyhodnocení plnění koncepce boje proti extrémismu pro rok 2011 a*

koncepce boje proti extremismu pro rok 2012 [online]. Praha [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <https://www.mvcr.cz/soubor/extremismus-extremismus-material-pdf.aspx>

- MINISTERSTVO VNITRA ČR, Odbor bezpečnostní politiky, 2013. *Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2012* [on-line]. Praha [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <https://www.mvcr.cz/soubor/zprava2012pspcr-pdf.aspx>
- MINISTERSTVO VNITRA ČR, Odbor bezpečnostní politiky, 2018. *Koncepce boje proti organizovanému zločinu do roku 2023* [on-line]. Praha [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <https://www.mvcr.cz/soubor/koncepce-boje-proti-organizovanemu-zlocinu-do-roku-2023.aspx>
- MINISTERSTVO VNITRA ČR, Odbor bezpečnostní politiky, 2019a. *Zpráva o projevech extremismu a předsudečné nenávisti na území České republiky v roce 2018* [on-line]. Praha [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <https://www.mvcr.cz/soubor/zprava-o-projevech-extremismu-a-predsudecne-nenavisti-na-uzemi-ceske-republiky-v-roce-2018.aspx>
- MINISTERSTVO VNITRA ČR, Odbor bezpečnostní politiky, 2019b. *Bezpečnostní hrozby* [on-line]. Praha [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <https://www.mvcr.cz/clanek/bezpecnostni-hrozby-337414.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>
- MOTORKÁŘI, 2010. *Založení moto klubu* [online]. [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <http://www.motorkari.cz/tema/?t=79055>
- SOUTHERN CRUISERS RIDING CLUB, 2010. *Rozdíl mezi kluby* [online]. [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <http://www.cruisers.cz/rozdily-mezi-kluby.html>

Ostatní zdroje

- SYNECKÝ, Martin, 2002. *Outlaw Motorcycle Gang (OMC) Mezinárodní projekty proti OMC: Projekt MONITOR (Europol)*. Praha. Dostupné z WWW: http://skpv_sm1.ks.sm/extrem-toxi-mladez-mravnost/Motocyklové%20Kluby%20a%20Gangy/Outlaw%20Motorcycle%20Gangs.htm (pozn. informační systém PČR, s písemným souhlasem autora)

Zdroje obrázků

- Obrázek č. 1: Velké barvy. JANES, Joshua, 2012. *Lost Dogs MC Patches Cut Back* [online]. [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <http://yolkum.deviantart.com/art/Lost-Dogs-MC-Patches-Cut-Back-327775106> (upraveno)
- Obrázek č. 2: Malé barvy. JANES, Joshua, 2012. *Throng MC Cut Front* [online]. [cit. 2021-02-03]. Dostupné z WWW: <http://yolkum.deviantart.com/art/Lost-Dogs-MC-Patches-Cut-Front-327776176> (upraveno)

SEZNAM ZKRATEK

Užitá zkratka	Vysvětlení zkratky
1%	označení jednoprocenních motocyklových klubů
99%	označení devětadevadesátiprocentních motocyklových klubů
AFFA	označení Angel Forever Forever Angel, tetování Hells Angels
apod.	a podobně
atd.	a tak dále
č.	číslo
ČR	Česká republika
ČTK	Česká tisková kancelář (česká zpravodajská agentura, jedna z národních zpravodajských agentur)
LE MC	Law Enforcement Motorcycles Clubs, volně přeloženo z angličtiny jako tzv. motocyklové kluby podporující zákon
MC	motocyklové kluby
MVČR	Ministerstvo vnitra České republiky
např.	například
obr.	obrázek
OMC	motocyklové kluby psanců
OZ	organizovaný zločin
PČR	Policie České republiky
R1	respondent č. 1
R2	respondent č. 2
RC	riding club, cestovní klub
T	tázající
tzv.	takzvaně
s.	strana
USA	Spojené státy Americké

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha číslo 1: Rozhovor s respondentem č. 1

Příloha číslo 2: Rozhovor s respondentem č. 2

PŘÍLOHA Č. 1

Rozhovor s respondentem č. 1

R1: respondent č. 1, **T:** tazající

T: Tvůj věk?

R1: Ty vole tři a padesát. Krpál no.

T: Vzpomeneš si na svou první zkušenost s motorkou, která tě natolik oslovila, že sis uvědomil, že chceš být motorkář?

R1: V roce 75. Už jako kluci od malička jsme tady lítali na motorkách.

T: Na pionýrech?

R1: No ne jenom na pionýrech, však tady bylo to Svazarm. Silné zázemí, tady se jezdil motokros přece. Ježíš Maria však v lomu přece, však je tam trať ještě. Sice zarostlá, ale je tam ještě. Tady se jezdila snad republika. Ta rovinka, co se je za lomem, bylo tam normálně startovací zařízení, veliká tribuna z trubek posvařovaná. No Ježíš Maria, když se projdeš okolo lomu, tak tam najdeš náletové rostliny a smrky, tak tam ještě najdeš krásně tu trasu, kde se jezdil motokros. My jsme to tam jezdili, vlastně když jsme ještě neměli papíry, ve 14, 13 letech na nějakých 125 na 175, na starých pérákách a tak, tam jsme začínali jako kluci.

No a potom v patnácti samozřejmě fichtly, papíry a už jsme lítali, že.

T: Jezdils po celou dobu nebo si měl i nějakou proluku?

R1: No jezdil jsem tak do vojny a po vojně a jak to samozřejmě po vojně skončí tady s tímhle, protože auto, rodina, děcka, výchova děcek že. No a potom, až mi holky studovaly

a byl čas, tak zase po té čtyřicítce jsme se tomu zase začali věnovat a to zase aj s mojou jsme jezdili všelijak.

T: Takže po té 40 říkáš, dá se tedy říct, že teď posledních 13 let jezdíš tak nějak aktivněji.

R1: No možná i víc, ale takhle aktivně 13 roků asi zase.

T: Jezdíš sám, nebo s nějakou partou motorkářů?

R1: Tak sám. Jezdím vždycky, dá se domluvit, záleží na tom, kam chci jet. Domluvíme se třeba s nějakýma lidma. Mám spoustu známých, jezdí se po celé republice, že. Všude se jezdí, takže poznáš spoustu lidí a máš spoustu kamarádů, a tím pádem spoustu kontaktů. Bavíte se, a když někdo jede někam a má zajímavý plán, tak se můžeš přidat a můžeš jet. Záleží na tom, kam chceš jet. Teď máme kamarády, dobré kamarády, teď jezdíme druhý rok od Olomoucka pod Svitavama, Boskovice. Tam někde máme další lidi, tak se vždycky někde sjedeme. Teď jsme byli o prázdninách, celý týden jsme jezdili po Čechách, jsme najezdili skoro 2000 km. Jsme se ubytovali v kempu, kde jsme byli společně a každý den jsme jeli jiným směrem. Na to nepotřebuješ být v klubu. Je to daleko lepší, než tihle opilci, kteří vlezou do hausu a zruplujou se tam, někam jedou, tak zase jedou společně, přijedou tam, zrumplujou se tam a ani na vyjížděku nejedou, na nic, tak to není motorkaření, na to nepotřebuju na motorce jezdit, to můžu chlastat kdekoliv.

T: Ve vlaku?

R1: Tak, nejlepší aj ve vlaku.

T: Chtěl si někdy být členem nějakého motorkářského klubu?

R1: Jako klubu nebo MC?

T: Klubu, jakéhokoliv klubu?

R1: No tak my jsme založili klub, takových těch strašáků. Tak ten původní nápad nebyl špatnej, že jsme chtěli být nějaká skupina kamarádů, kteří jezdí na motorkách, kteří mají společný zájem a chtějí mít nějaké společné zážitky. Tak ono v tom začátku to nebylo špatný. My jsme jezdili, v Itálii jsme byli na dovolené, na Fakru a takový. No a potom tam prostě vevnitř začaly být takový ty „Já su víc, nebo já chci být víc, nebo ty neseženeš sponzora, ty jseš špatnej“ a ten haus a skončilo to úplně všecko. Prostě jak se do toho začnou montovat peníze a něco, tak všechno klekne, na penězích všechno klekne.

T: Kdo to v podstatě zakládal? Ty si mi říkal, že si to vlastně začal jezdit ty na ten Slavoj.

R1: My jsme na Slavoji začali tři, čtyři jsme tam začali jezdit.

T: Jako, že jste se tam začali scházet?

R1: No a potom se tam lidi začali různě přidávat, a potom z toho vzniklo to, co z toho vzniklo. A potom z toho co bylo hodně lidí a bylo tam hodně konfliktů, věčně prostě kvůli padesátikoruně se to tam dohadovalo. To byli ubožáci, tak já jsem odcházel z těch schůzí, protože hádat se o padesát Kč bylo pod mojí úroveň. No potom se to vlastně rozdělilo. No a stojí to za prd do dneška.

T: Takže v podstatě ty si chtěl někdy založit nějaké svoje MC?

R1: Já nikdy, ne, ne, ne, já jsem jenom tehda. Prostě to vyplynulo z té věci, že jsme spolu jezdili, aby nás něco spojilo, tak jsme si udělali tričko s nějakou nášivkou no.

T: Tričko s nášivkou, ale nějakým způsobem jste to pak zahájili, ne?

R1: No potom jak byl nějaký výstup s MC jednoma, tak nám to dokonce schválili MC. Já jsem tam nikdy nešel, protože mě ti lidi bytostně vadijou. Jako neuznávám ten systém co tam je, prostě, MC motorkáři a prostě nic jiného.

T: Věděl jsi už před tím, jakým způsobem se má MC klub založit?

R1: Ne, to neřešil nikdo, Až potom jsme začali zjišťovat, co to všechno obnáší, a jak to funguje, tak každej s hrůzou se chystal za hlavu, co to vlastně je za uskupení, za lidi že. Tak nejsou to samí špatní lidi, můžou tam být i dobří, ale ten princip sám o sobě, že jenom prostě. Mám rodinu, mám děcka, mám zaměstnání, to je důležitá věc ze života. Ne prostě motorka, motorka, motorka že. Musím na tu motorku vydělat, musím mít nějaký osobní život a mám rodinu, mám děti, tak se o ně musím postarat, že. No a toto oni neuznávají třeba, že.

T: Takže když jste tady založili, jak to mám nazývat klub nebo?

R1: Klub prostě, tak jako je klub zahrádkářů, lidí, co jezdí na kolech, klub karbaníků, tak my jsme byli klub kamarádů, co jezdili na motorkách.

T: Udělali jste si tedy nějaké trika atd., udělali jste si i nějaké stanovy?

R1: Tak něco tak nahrubo tam bylo, ale jako že by

T: Ale udělali jste si svoji klubovnu?

R1: No tak to potom až se to rozdělilo, na jedny a na druhý, tak potom ti co dělali ty konflikty, tak ti se prostě vypustili z toho klubu a zůstalo tam já nevím 12 lidí.

T: Jestli to tedy chápu dobře, ty si byl na prvopočátku založení?

R1: Ano na prvopočátku.

T: Jakým způsobem jste postupovali, žádali jste o nějaké IČO?

R1: Ne, to až se to rozpadlo, tak já nevím, těch 7, 10 nebo 12 lidí co bylo, tak až potom se zažádalo o registraci.

T: podle občanského zákoníku?

R1: No

T: Do té doby jste byli jen taková parta, jestli to chápu dobře. Začali jste si nějak říkat a udělali jste si ty trika?

R1: No vlastně až z toho registrovaného, já jsem odešel.

T: Měli jste mezi sebou nějakého prezidenta, nebo nějakého vůdce?

R1: Když jsme byli ta první parta tak ne, až potom jak to bylo rozdělený a až to mělo IČO, tak tam byla v uvozovkách taková vůdčí osobnost. Sráč jeden no, ne to nebylo jeho. On toužil být vedoucím, ale povahově to byl sráč.

T: Můžu to chápat tak, že ze začátku to bude tvůj klub nebo tvá parta?

R1: Ne nikdy můj, žádněj můj klub, nikdy jsem neměl ambice být něco víc, to v žádném případě. Mně stačilo a stačí do dneška ke spokojenosti, když parta lidí, jakýchkoliv lidí se domluví, někam jede, zažije spolu něco, pojezdí spolu něco. Prostě tak, jak to máme teďka. Jo, si zatelefonujeme, si zavoláme, domluvíme se, kde a co, každej něco třeba zařídí jo, není to na jednom člověku. Každý může zorganizovat, navrhnout, jestli to ostatní hcou, nebo ne, a jede se podle toho a máme společný zážitky. Jde o to, abychom si zajezdili, jsme motorkáři, protože chceme jezdit, že. Každěj navrhne něco, nějakěj program nebo cíl, no a ten se jede, že. Nedělá to jeden člověk, vždycky to vyplyne ze situace, koho co napadne. Někdo má dobrý nápad, tak se to zrealizuje.

T: Po tom co se ten klub rozdvojil, stal se z původního registrovaný, znáš teď současného prezidenta?

R1: No, před tím to měl sráč a teď to má kupa hoven a odpadu, nejtěžšího odpadu, udělali kozla zahradníkem jo. Největší špínu, která existuje, podjebávač, prostě na to nejsou slova, tak toho zvolili prezidenta. Já děkuju panu bohu, že mě osvítilo, a že jsem z tama už dávno před tím odešel.

T: Stýkáš se s těmi lidmi?

R1: Se dvěma lidmi se od nich bavím.

T: Mají tam nějaký svůj kodex, mají to tam rozděleno třeba na nějakého prezidenta, viceprezidenta, pokladníka atd.?

R1: To nevím, co mají teďka. Pokladník tam byl, udělali kozla zahradníkem že. Nějaké rozdělení tam mají.

T: Víím, že jsi mi kdysi říkal, že když si s tou svojí partou někde jezdil, tak že si všechny vodil, brali tě jako kapitána jízdy?

R1: Ne, ne, ne, kapitána, oni chtěli, abych jel jako první, a ten první to má vlastně z té cesty nejhorší, protože ten prakticky z cesty nemá nic. Hlídáš provoz, hlídáš směr, hlídáš hlavně, kolik máš lidí za sebou, nesmíš nikoho ztratit. Když přestaneš počítat motorky za sebou, tak se ti může ztratit člověk a můžeš to zjistit po 100 km třeba. Na další zastávce a ta může být až po 100 km a to může být průser. To všechno musíš hlídat, to všechno když neuhlídáš, tak je průser. Jednou v Itálii jsme jeli a borec tam ztratil značku od motorky a díky tomu, že jsem to tam hlídal, tak jsem to zastavil během pár km a ostatní jsem nechal stát a vrátil jsem se. Borca jsem našel, protože ten by se ztratil i u nás, ten zabloudí i u nás po městě, do Olomouce netrefí. Všechno se našlo a dopadlo to dobře. Musíš to umět prostě. Já se živým volantem že, já v Evropě nemám problém jezdit kdekoliv že.

T: Budu se tě tedy ptát na dobu před a po, myslím tím na motopartu a současný stav klubu,
i když víím, že už se mezi nimi nenacházíš.

R1: Já už jsem šťastnej, že už jsem skoro zapomněl na tuhle epizodu, protože to nebylo nic pěknýho.

T: Když si tedy dával zezачátku nějakou tu partu dohromady, dělali jste si i nějaké ty trika, dělali jste si nějaké vesty.

R1: No počkej, to jsem nedával já, to jsme se všeobecně dávali ty trička. Do té doby než se to rozdělilo a ta jedna část se registrovala, do té doby tam nebyl nikdo hlavní, tam nebyl žádný šéf, ale až se to rozdělilo, tak tam byli jinačí, tam už byl Boss, pokladník že.

T: Od té doby si začali dělat i velké znaky? To nemohli mít ne?

R1: Tak to bylo povolené už před tím, než se to rozdělilo. A to jsme měli už povolený od MC, kteří nám to schválili, jako výjimku, protože jim tam furt vozily flašky Whisky a lezli jim do prdele. Já jsem teda nikdy nešel, protože já tam měl zakázaný vstup, protože s mojí drčkou, bych tam asi neuspěl. Takže ani jsem se tam netlačil, já bych tam ani nikdy nešel.

T: Když se tedy dostaneme k tomu problému. Měli jste na sobě svá trika se znaky a na nějakém sraze jste měli nějaký problém s MC.

R1: No to je jednoduchý. Prostě MC chodí po srazech a takový co jsme byli my, jakoby rádo kluby, jako party motorkářský, když si něco udělají a dají na sebe. Tak prostě tady tyto lidi se snaží z těch triček seslíct, a to my jsme samozřejmě nevěděli. To nás vlastně vyvedli z omylu, že nemůžeš mít na sobě oblečený, co chceš že. Tak nás takhle vyvedli z omylu že. Takže oni jsou bozi a rozhodují o tom, co bude kdo nosit, a mě nebude přece nikdo nic rozkazovat. To musí pochopit.

T: Co se tam stalo?

R1: Přišli prostě a snažili se nám to vysvětlit prostě, byli tři a ten jeden byl nějaký šéf té jejich pobočky a byli takový dost protivní a prostě začali rozkazovat, že to nemáme nosit a takový ty věci. No a já na nějaký rozkazy, a na nějaký nátlak reaguju tak, že prostě vystartuju. No tak jsem jim řekl, že když jsou takový frajeři, „Jste tři, tak ho sundejte ze mě, když jste takový borci“. Takže nebyli takový odvážlivci. No potom si vzali dalších takových třicet kamarádů a přijeli na další sraz, tady do těch končin a udělali tam trošku bordel no.

T: Při tom druhém problému došlo i k nějakému fyzickému napadení nebo škození věcí?

R1: Probíhalo to tak, že přijelo, já nevím 25 motorek, a ještě potom jsme se dozvěděli, že v lese byly dvě dodávky tady těch bombardůků. Přijeli a poklepávali významně na boule, co měli všude pod vestama a všude možně. Těžce ozbrojení bombardůáci. Přijeli na sraz, kterej byl rodinej že. Tam byly rodiny s děckama že. Takový rodinný srázeček, který měl tradici a nebylo to žádný hogo fogo, taková prostě vesnická zábava. A tyhle drsňáci tam začali dělat hrozný machry jak sviňa že. No tak to prostě nějak proběhlo, nebylo tam nic, a jak odjížděli, tak aby teda ukázali, jací jsou bombardůáci, jací jsou úžasní frajeři, tak vtrhli do poslední chatky, tam zmlátili dva kluky a ukázali tím, že jsou Kingové že. Tímhle vlastně v mých očích spadli do totálních sraček. Toto by neudělal ani ten největší póvl lickej, že.

T: Jestli to chápu dobře, vy jste se pak vlastně kvůli tomuto tedy tak nějak polorozpadli?

R1: Ne, to s tím nemělo nic společného.

T: Co jsem se dozvěděl, někdo s té tvojí party pak jel k těm MC?

R1: No, to oni si tam jeli vyžehlit.

T: Jeli teda tam, a co se tam odehrálo?

R1: To se mě neptej, já tam nebyl. Já jsem tam nikdy nechtěl, protože toto vůbec neuznávám, tento systém.

T: Proč jsi vlastně z té vaší party odešel.

R1: Protože mi začal vadit ten následující systém. To první, kde se pořád někdo hádal a nebylo to organizovaný, tak to jsem zjistil, že to bylo ještě lepší, to jsme byli ještě kamarádi a jezdili jsme společně. Potom až to bylo registrovaný, tak už tam byly prostě takový mocenský zájmy. Někteří jedinci se snažili prostě vyniknout a trpí tam momentálně. Prezident, fuj že mi to vůbec leze z huby hnusně. To hovno, ta sračka, ta kupa hoven, co je tam teďka na tom vrcholku, tak to je neskutečný odporný člověk a povaha a za celý život jsem nepoznal větší sračku než toho člověka, co je tam teďka. On si stoupne na náměstí, přesto že tam všichni moto..... dělali na všem společnýma silama, tak tenhle si stoupne na pódium „a mám to pro vás příští rok zorganizovat“ Na to ti nemusím nic říkat, že. A tahle hromada hoven, je teď na tom nejvyšším postu. A už to

nebylo takový to, že jsme se sebrali a jeli jsme někam a tak podobně, to už všude jenom spolu. To už bylo pomalu jak u těch MC. Přijdeš někde někam a musíš sedět jenom s něma. Proč bych měl sedět s něma. Tam je kurva 2000 motorkářů, spousta známých, které potkáváš na různých srazech a tak podobně, tak proč bych měl sedět s lidma, se kterýma jsem tady celej rok, proč bych měl sedět někde mimo s něma. A to je špatný, to už se vyčleňuješ sám z toho klubu.

T: To požadovali?

R1: Tak požadovali, když někde nejseš, tak tě vždycky melou že. To je všude stejný. Když jseš kdekoliv a nejsem tam s něma, tak se mele vždycky ten, co tam není, že. Takže, když si tam nebyl, tak si byl vždycky černá ovce ty, že. Takže asi takhle nějak. Takže přijet někam, tam se zrumplovat s někým, druhej den kvůli tomu ani na vyjížd'ku. My jsme přijeli s tím, že se chceme podívat někde že, no a tam ¾ lidí nikam nejelo, protože ještě byli zhulení, takže se nikam nejelo a radši chlastali dál. No přece proto nemusím jezdit na motorce, abych někde chlastal, že. No motorkaření není o chlastání, motorkaření je o tom, že chci něco vidět, že.

T: Pořádali jste spolu nějaké akce?

R1: Však to víš dobře, tady se pořádalo na Slavoji myslím dva roky zábavy. Na náměstí to je do dneška moto.... akce. A ples.

T: V té době si tam ještě byl, když se ten ples dělal?

R1: Dva, 2x jsem tam ještě byl, když se to dělalo. Potom už ne.

T: To si byl ještě členem té party?

R1: Hm

T: Když se dělal ten ples, dělal vám tam třeba někdo dohled z MC. Přišel vám tam třeba někdo?

R1: Chodili tam. Tam měl vstup povolenej kdokoliv že, ale byly tam párkrát takovýhle lidi, takový onálepkovaní. Ale já jsem jejich společnost nikdy nevyhledával.

T: Dělali vám tam nějaké problémy?

R1: Já nevím, já jsem se k nim ani nepřibližoval. Takže nevím, protože mi byli šumafuk. Jako, že by dělali problémy nevím o tom, ne. Jako, že by se tam někdo porval, to vůbec ne.

T: Ne to nemyslím. Já jen třeba, jestli po vás nechtěli nějaké peníze, nebo když to tak řeknu, třeba nějaké výpalné?

R1: Ne to nevím, to bych kecal. Tak já se o tady tohle nikdy tak dalece nezajímal. Tohle to a finanční stránky měla právě ta nejvyšší hromada hnoje, tak tenhle ten měl všechno pod palcem. Veškerý peníze, má do dneška.

T: Ještě se tě zeptám takhle, když vám tam na tom sraze říkali do toho, co máte nosit a nemáte, tak si říkal, že k nim jeli něco vyjednávat. Co vám teda povolili mít na sobě?

R1: No tričko se znakem.

T: Tričko se znakem, ale pouze zepředu?

R1: Myslím, že i vzadu.

T: Mohl být i vzadu?

R1: Hm

T: Nevím co je na tom pravdy nebo ne, ale říkal mi, že snad vám povolili jen donosit ty trika?

R1: No, jo no ale vynos triko, triko můžeš nosit i 20 let že.

T: Ale, že na vestách nebo tak to nesmělo být, že?

R: To já nevím, já jsem vestu na sobě nenosil nikdy, že. Tričko jo, ale vestu asi ne.

T: Do dnes ale každopádně na vestách žádné znaky zezadu nemají?

R1: Hm

T: Respektovali vás nějakým způsobem ty MC po tom problému?

R1: Jo to já nevím. Já jsem tam nikdy nebyl, já jsem se s nima vůbec nebavil, takže nevím.

T: Víím, ale po tom incidentu si ještě s nima pořádal ty dva plesy a ty vyjížd'ky, takže jsem se chtěl zeptat?

R1: Ježíš nevím, když přišli na ples, já nevím, říkám oni chodili všude, takže možná podívali se, já jsem za nima nechodil a nehlídal jsem je, to byla starost toho našeho Bossa. Jo toho našeho vedoucího.

T: Jaký je tvůj osobní názor v současné době na MC.

R1: Furt stejnej jak jsem měl před tím.

T: Nešel bys nikdy do toho?

R1: Nešel bych nikdy do toho, to v životě, ne. U mě má vždycky přednost rodina a potom až cokoliv jinačího, ale vždycky rodina má pro mě přednost. To je důležitá věc.

T: Protože MC se stará jenom o MC nebo co?

R1: No tihle jo, těmhle jde jenom o tohle no.

T: Myslíš, že to chápou tak, že jen tohle je jejich rodina?

R1: No asi jo, asi jo.

T: Jak vnímáš současné pojetí motorkáře, jak se cítíš být motorkářem?

R1: No to je dobrý no. To je velice těžká otázka. Já nevím, co ti na to mám odpovědět. Prostě jezdím a mám kamarády, jezdíme prostě, jak se nám chce. To je to samé jak kdybych se tě zeptal, proč sbíráš známky. Proto já jezdím na motorce, protože... líbí se mi to, mám to rád. Prostě když si sednu na motorku, tak jsem ve svém světě. Vyčistím si hlavu z té motorky. Tak, jak koňák ti řekne, že nejkrásnější pohled je z hřbetu koně, tak každej motorkář, ti řekne, že nejkrásnější pohled je ze sedla motorky. Prostě tak, jak známkař ti řekne, že nejkrásnější list má mezi známkami, že. To je stejný tady tohle. No prostě je to nádherný že, prostě sedneš a jedeš. Je to paráda, dostaneš se na motorce tam, kam se s autem nedostaneš. Pojetí rychlosti na motorce je úplně jinačí, než v autě. To je úplně něco jinýho jo. Jak naklopíš mašinu jo, to je prostě nádhera. Řeknu ti, nejkrásnější Vánoce byly ty loňský. I když třeba krásný Vánoce byly, když jsme měli holky malý jo. Ale loňský vánoce byly supr, přepychový, a to jako motorkářský. My jsme na Štědrý den, kdy všichni sedí a žerou ty saláty s těma rybama a cukroví a chlebičky, tak my jsme šli

jezdit. Na Štědrý den. V Krnově, tam bylo 170 mašin, náměstí narvaný motorkama. No, tak že byla zima, nepadal sníh, bylo sucho, ideální podmínky na motorku. Oblečeš se, prostě za tím plégem se schováš, no prostě to byla špica, že. To je nejkrásnější dárek pro motorkáře, na Štědrý den si sednout na motorku. To je lepší, jak jebačka, že. No co ti na to mám říct.

PŘÍLOHA Č. 2

Rozhovor s respondentem č. 2

R2: respondent č. 2, **T:** tazající

T: Kolik je ti let?

R2: Je mi 43 let.

T: Vzpomeneš si na svou první zkušenost s motorkou, která tě natolik oslovila, že sis uvědomil, že chceš být motorkář?

R2: No z dětství, nedosažený sen. Kluci měli Simsony a já chtěl také jezdit. Já za kluky jezdil na kole skládačce. Až v roce 1998 jsem si koupil MZ 150. Na tom jsem pochopil, že mě uchvátila ta svoboda a nezávislost. Od té doby jezdím pořád. Od té doby jsem vystřídal

asi sedm motorek, kdy jsem postupně zvyšoval kubaturu a pořizovací cenu. Dnes jezdím na motorce Yamaha Warrior 1700. S touto jsem velice spokojený a je to lepší než na té skládačce.

T: Jak dlouho jezdíš?

R2: Jezdím tedy skoro 20 let. Myslím si, že jsem udělal dobře a nikdy bych tento koníček nevyměnil.

T: Jezdíš sám nebo s nějakou partou motorkářů?

R2: V současné době už raději sám.

T: Chtěl jsi někdy být členem nějakého motocyklového klubu?

R2: Chtěl a byl jsem. Za mou éru motorkáře jsem vystřídal tři kolečkářské kluby. První byl Moto... V tomto jsem byl asi 5 let. To mi však nevyhovovalo, protože se to nenacházelo v místě mého bydliště a klub byl tzv. na rozpadnutí. Bylo to občanské sdružení, měli jsme i své IČO. Měli jsme i své znaky. Ty jsme nosili na bundách, vestách trikách i na motorkách jsme měli svoje vlajky. Měli jsme i svůj poutač přenosný Banner. Pořádali jsme i své akce a to na jaře i na podzim. Ten klub nadále funguje, ale v jiném složení, nejedná se ale o MC. Protože se v místě bydliště začal vyjednávat nový klub, chtěl jsem být v tomto. Původně to začalo tak, že se pár motorkářů začalo slízat

v hospodě. Potom z toho byla tradice, že jsme tam byli vždy jeden den v týdnu v danou hodinu a následně jsme se jezdili společně někde projet. Na takových projížďkách jsme se následně domlouvali kam, kdo o víkendu pojede. Postupně se začali motorkáři rozrůstat, bylo nás asi 30. Chtěli jsme být vnímání jako skupina. Proto jsme vytvořili své jméno a nášivky, vlajku, ale nebyli jsme nikde registrovaní. Asi dva roky po založení klubu jsme začali pořádat akci na 1. Máje. Kdy se jednalo o jednodenní setkání motorkářů. Po tom prvním ročníku jsme zjistili, že bez zaregistrování do nějakého spolku tedy občanského sdružení, nelze tyto akce pořádat. Proto se udělal průzkum mezi členy, a jelikož polovina chtěla a druhá polovina nechtěla být registrována, tak ta polovina, co chtěla být registrována, se odtrhla a založila si nový klub, nového jména a vytvořili si nové barvy. Tento klub už byl občanským sdružením, kde jsme měli už své práva a povinnosti vůči tomuto sdružení. Mezi tím se odehrál incident s motorkáři z MC klubu, kterým se nelíbila naše velikost barev a jejich umístění, to jsme měli ještě ale staré znaky.

T: Měl si tendence založit svůj MC klub?

R2: Já ano. Po rozdělení toho druhého klubu, jsem byl rozhodnutý založit svůj vlastní chapter v místě bydliště. Ne MC ale pobočku LE MC. Protože to ale nedopadlo, zůstal jsem u toho původního klubu v bydlišti.

T: Jak jste postupovali při založení klubu, zjišťovali jste si něco dopředu ohledně založení MC?

R2: Protože jsem nebyl v tom MC, založili jsme si jen klub dnes zvaný jako kolečkáři. Tento název se užívá pro kluby, které nejsou tak ortodoxní jak MC. Mají pravidla volnější než MC. A Pro MC nejsou kolečkáři konkurencí. MC kluby mají kolečkáře jako své supportní spřátelené kluby, které je podporují. Kolečkáři nechtějí být kolikrát ani MC. Jen spolu mají nějakou spolupráci, nebo je podporují na srazech či v činnosti na srazech. Kolečkáři mají dovolené mít znak o velikosti 10-12 cm na levé straně prsou, nebo na levém rukávu. Nemají povoleno mít nic na zádech. V mém posledním kolečkářském klubu jsou však od MC, kterým supportují, povoleny některé specifika MC klubu, jako například nášivky na vestách s domovenkami a svým zařazením v klubu. Domovenku myslím jen přední. Na zádech nesmějí mít nic.

T: Měli jste svůj vlastní Kodex nebo např. pravidla pro přijímání nových členů?

R2: Určitě, ano. Už budu mluvit jen o tom posledním klubu. Takže museli jsme splňovat podmínky potřebné k založení občanského spolku a jeho vystupování, před veřejností a úřady. A pak jsme měli svoje interní pravidla, které se schvalovaly jen členy klubu, a které například přijímali na čekatelství. Ze začátku to bylo tak, že o tom rozhodovala hlavní sedmička, to znamenalo vrcholových sedm členů. Funkce jako pokladník, prezident, viceprezident, jednatel, organizátor akcí, kapitán vyjížďky a správce hausu. Došlo i k takovému paradoxu, že jednatelem za motorkářský klub, byl ve vrcholové sedmičce člověk, ač schopný, ale bez řidičáku na motocykl a bez motocyklu. Měli jsme tedy i svoji klubovnu tzv. haus, což je dle mého základ nějakého motorkářského sdružení, nebo klubu. Napřed byla čekatelská doba půl roku, poté jsme dobu prodloužili na rok, s tím, že i po půl roce měl ten čekatel různé výsady jako, třeba že dostal nášivku prospekta a klíče od hausu.

T: Měli jste ze začátku tzv. velké barvy zádové označení klubu?

R2: Ano, ale po problému a následnému vyjasnění si naší možné existence s MC klubem jsme tyto nášivky byli nuceni sundat. Vznikl problém v tom, že na jednom ze srazů, jeden z našich členů nechtíc slovně konfrontoval jednoho výše postaveného dominantního klubu MC. Mělo se jednat o klub Hells Angels. Při tomto problému, který vznikl, jsme byli tímto dominantním MC klubem ztotožnění, o koho se vlastně jedná a tento dotčený člen dominantního klubu oslovil nám místně příslušného člena téhož dominantního MC klubu, aby s naším nošením barev v našem klubu sjednal nápravu. Následoval nájezd členů dominantního klubu MC, na sraz kde jsme se nacházeli i my. Zde došlo ke strhnutí klubových nášivek z členů našeho klubu a k vyhrožování. Po tomto při jejich odjezdu byla od nich vyslovena možnost, tuto jejich pobočku navštívit a celou věc si vysvětlit. Podle mého si mysleli, že se z nich poserem a možnost nevyužijem. Nicméně my jsme opravdový srdcaři a poskládalo se nás asi 15 a ve třech autech jsme tam dojeli. Přivítání bylo chladné, protože nepředpokládali, že tam od nás někdo vůbec přijede. Než se jejich počet zdvojnásobil, až ztrojnásobil počtu našich členů, tak jsme byli pouze jen jejich hosti v jejich baru. Po příchodu těch dalších jejich členů se začalo jednat o pravidlech našeho dalšího působení, kde jsme dostali asi tři možnosti, našeho dalšího fungování. Jedna možnost byla, že se na to vysereme a naše barvy dáme k ledu a nebudeme vystupovat jako společný klub. Druhá možnost byla, že u tohoto dominantního MC klubu zažádáme o členství a náš klub půjde cestou MC. Což by znamenalo tříleté čekatelství.

Třetí možnost, kterou jsme také zvolili, byla ta, že zůstaneme nadále kolečkářským klubem, který bude mít přesně daná pravidla a hlavně pravidla s velikostí a umístění barev. Tímto jednáním, nás dominantní klub jako kolečkářský klub začal respektovat. Měli nad námi takový dohled, který předali nižšímu MC, který jim na nás donášel všechny informace. Dokonce jsme později zjistili, že na náš kolečkářský klub byl nasazen i tzv. hlídač pes, který nás hlídal a donášel na nás MC veškeré informace. To jsme ale zjistili až později. Z toho kolečkářského klubu já jsem nakonec odešel, protože tam začaly být věci, se kterými já se neztotožňoval. Navíc začali lézt do prdele členům MC, kterým začali podlézat. To se mi nelíbilo, proto jsem nakonec odešel. Další problém byl ten, že jsem našim členům kolečkářského klubu začal vadit proto, že pracuji ve státní správě. Což MC kluby takové členy odmítají.

T: Podnikali jste pod záštitou klubu nějakou aktivitu?

R2: Ano, dělali jsme akce jako srazy a plesy.

T: Všiml jsem si, že na plese motorkářů byli přítomni členové dominantních klubů MC, byli s nimi někdy nějaké problémy?

R2: Na plesech ne. Jezdili na všechny naše akce. Sbírali informace, kolik náš klub vydělává, a jaké jsou finance. Kdybychom jim totiž šli na ruku a dále chtěli být MC klubem, museli by jsme jim, z těchto akcí platit procenta.

T: Účastnili jste se jako klub motosrazů?

R2: Ano, jako klub jsme vystupovali i na jiných motosrazech, kde jsme byli jako skupina.

T: Jaký je nyní tvůj osobní názor na MC kluby?

R2: Líbí se mi jejich hierarchie, pravidla a disciplína členů. Nelíbí se mi to, že činnost těchto klubů spočívá ve velké míře v protizákonných a protiprávních aktivitách.

T: Jak vnímáš současné pojetí motorkáře?

R2: To je otázka tak na 3 strany, ale pokusím se ti odpovědět. Pro mě je větší motorkář ten kdo má 350 Jawu a jezdí srdcem, než ten kdo má mašinu za 400 tis. a je pozér, který s motorkařením nemá nic společného. Motorkaření je o myšlení a stylu a ne o tom, na čem jezdíš a co máš na sobě.